

21. møde

Fredag den 24. november 1989 kl. 10.00

Dagsorden:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Kørsel i frakendelsestiden).

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.

2) Første behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Promillegrænsen).

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.

3) Første behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Uagtsomt manddrab og legemsbeskædigelse i forbindelse med spiritusindtagelse).

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om afvænningsbehandling af spritbilister.

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om konfiskation af motorkøretøj ved spirituskørsel.

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.

6) Første behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Ændringer bl.a. som følge af EF's 18. momsdirektiv).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v. (Varelager- nedskrivninger og igangværende arbejder).

Af Jens Thoft (SF) m.fl.

8) Første behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om ændring af selskabsskatte- loven og fondsbeskatningsloven. (Forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten m.v.).

Af Jens Thoft (SF) m.fl.

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning om opbeva- ring af hjemmeværnspersonellets våben og am- munition i depoter i fredstid.

Af Jens Thoft (SF) m.fl.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Erling Olsen (S), Hanne Andersen (S), Anna-Marie Hansen (S), Jytte Hilden (S), Frank Jensen (S) og Ingrid Rasmussen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af Danmarks indflydelse på EF-forskningen.

(Beslutningsforslag nr. B 39).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Erling Olsen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af Danmarks indflydelse på EF-forskningen.

(Beslutningsforslag nr. B 39).

Idet jeg henviser til beslutningsforslagets tekst og bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Kørsel i frakendelsestiden).

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.

(Fremsat 24/10 89).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 2-5 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Promillegrænsen).

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.
(Fremsat 24/10 89).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Uagtsomt manddrab og legemsbeskadigelse i forbindelse med spiritusindtagelse).

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.
(Fremsat 31/10 89).

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om afvænningsbehandling af spritbilister.

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.
(Fremsat 7/11 89).

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om konfiskation af motorkøretøj ved spirituskørsel.

Af Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.
(Fremsat 7/11 89).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

De fem forslag fra Kristeligt Folkeparti, som vi behandler i dag, har alle til formål at styrke indsatsen mod spritbilisme. Jeg synes, det er særdeles nyttigt, at vi på baggrund af de forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat, får mulighed for en drøftelse af de alvorlige samfundsproblemer, der knytter sig netop til spiritusbilisme.

Som bekendt udføres der allerede i dag en stor indsats for at dæmme op for spritkørsel, ikke mindst af politiet, men også af andre, herunder Rådet for Større Færdselssikkerhed. Regeringen er enig i, at der er behov for en yderligere styrkelse af den indsats mod spritbilisme, der allerede udføres i dag. Spiritbilisme og de ulykker, som den forvolder, udgør, som jeg siger det, et alvorligt samfundsmæssigt problem.

Kristeligt Folkeparti foreslår, at de strafferetlige værn mod spritbilister skal styrkes. Efter regeringens opfattelse er det nok en for snæver indfaldsvinkel til problemet. Vi finder, at der er behov for en bredere og samlet indsats, og den indsats skal bestå af en række forskellige elementer.

For det første bør den politimæssige indsats med henblik på at afsløre spritbilister skærpes yderligere i form af endnu flere politikontroller på vejene. Alle erfaringer viser, at sådanne razziaer også har en præventiv virkning.

For det andet vil jeg pege på den forsøgsordning med behandlingstilbud til indsatte med alkoholproblemer, som er gennemført af Direktoratet for Kriminalforsorgen. Forsøgsordningen, som er gennemført på to åbne anstalter, har bestået i, at de indsatte under afsoningen er blevet tilbudt en samtale om eventuelle alkoholproblemer, og man har fra Kriminalforsogens side søgt at motivere indsatte med alkoholproblemer til at gå i behandling. Endvidere har de indsatte haft mulighed for at opnå udgang for at søge alkoholistbehandling. Forsøgene er forløbet positivt, og det er derfor nu planen at udvide forsøgene til også at omfatte de øvrige åbne anstalter.

Herudover har Kriminalforsorgen planlagt en udvidet benådningsordning for alkoholister. Denne ordning vil i korthed gå ud på, at personer med et udtalt behov for alkoholistbehandling, som er idømt en kortere frihedsstraf, og som frivilligt er påbegyndt behandling mod misbrug af alkohol, tillades udsættelse af afsoningen i normalt 1 år, bl.a. på vilkår om at følge behandlingen. Såfremt de pågældende i dette år følger behandlingen og holder sig fra ny kriminalitet, skal benådning kunne komme på tale, eventuelt på vilkår om fortsat alkoholistbehandling.

Det er bl.a. disse forslag, der anbefales af Færdselssikkerhedskommissionen som en egnet forebyggende indsats mod spiritus- og promillekørsel.

Kriminalforsorgens forsøg og afrapportering af dem er imidlertid først afsluttet efter afgivelsen af Færdselssikkerhedskommissionens handlingsplan. Jeg har derfor besluttet at anmode Færdselssikkerhedskommissionen om en vurdering af de initiativer, der her er skitseret.

[Justitsministeren]

Samtidig vil jeg bede kommissionen vurdere, om der kan være behov for at fremme behandlingsincitamentet yderligere gennem en ændring af reglerne om generhvervelse af føreretten, således at domstolene får mulighed for at tilbagegive føreretten i videre omfang end i dag ved dokumenteret positive behandlingsforløb.

Kommissionen vil også blive bedt om at afgive sin udtalelse så hurtigt, som det nu er muligt.

Som det tredje element i den intensiverede indsats vil den generelle information omkring spritbilisme og dens omkostninger for både ofre og spritbilister blive styrket. Rådet for Større Færdselssikkerhed vil fortsætte og intensivere kampagnerne mod spritkørsel. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at rådet i samarbejde med rigspolitichefens færdselspoliti planlægger en stor kampagne mod spirituskørsel, som skal gennemføres i sommeren 1990.

I øvrigt vil rådets kampagner ikke mindst være rettet mod de unge mennesker, som udgør den største risikogruppe.

Netop i forbindelse med de unge kan jeg nævne, at vi fra Justitsministeriets side for nogen tid siden har besluttet, at der ved den teoretiske køreprøve skal ske en opprioritering af spørgsmål vedrørende sammenblanding af bilkørsel og spiritusindtagelse. Målet er, at alle, eller i hvert fald så godt som alle, ved den teoretiske køreprøve skal konfronteres med spørgsmål om dette emne. Det vil utvivlsomt være med til at bevidstgøre de unge om vigtigheden af at holde drikkeri og bilkørsel adskilt.

Endelig vil jeg også benytte lejligheden til at pege på en ændring i reglerne om generhvervelse af kørekort, som jeg har til hensigt at gennemføre.

I dag er det sådan, at en person, som er fradømt kørekortet på grund af f.eks. spirituskørsel, og som ønsker at generhverve det og derfor skal op til en orienterende køreprøve, kan aflægge denne prøve uden at skulle betale det sædvanlige gebyr på 450 kr. Det finder jeg helt urimeligt. Jeg vil da også gerne her i forbindelse med debatten høre kommentarer til, om der ikke skulle være tilslutning til at ændre på det forhold, så disse mennesker fremover skal betale køreprøven.

Om de enkelte forslag fra Kristeligt Folkeparti vil jeg gerne sige følgende:

Vedrørende forslaget om at sænke den generelle promillegrænse til 0,5 skal jeg henvise til,

at Færdselssikkerhedskommissionen i sin færdselssikkerhedspolitiske handlingsplan ikke har stillet forslag om en lavere promillegrænse.

Kommissionen har drøftet dette spørgsmål, men bortset fra Kristeligt Folkepartis repræsentant i kommissionen, fru Inger Stilling Pedersen, var der enighed om at pege på andre initiativer over for spiritus- og promillekørsel.

Jeg er enig med kommissionen i, at en nedsættelse af promillegrænsen til 0,5 nok ikke vil hjælpe os til at nedbringe antallet af færdselsulykker, hvor spiritus er med i billedet.

Det forholder sig sådan, at det med undtagelse af de helt unge trafikanter ikke er forbundet med nogen betydelig forøgelse af ulykkesrisikoen at køre med en alkoholpromille mellem 0,5 og 0,8. Det er først, når promillen overstiger 0,8, at der for alvor bliver tale om en forøget uheldsrisiko.

En nedsættelse af promillegrænsen vil derfor føre til, at væsentlige politimæssige ressourcer bliver bundet til kontrol over for en gruppe bilister, som ikke udgør nogen større trussel mod færdselssikkerheden.

Jeg vil også gerne pege på en anden negativ effekt, som efter min opfattelse ikke bør overses ved en nedsættelse af promillegrænsen til 0,5. I dag er det heldigvis sådan, at langt de fleste finder det uacceptabelt at køre bil i spirituspåvirket tilstand, og en nedsættelse af promillegrænsen til 0,5 vil skabe risiko for, at respekten for reglerne på dette område kan blive svækket i befolkningen, og at det også vil gøre sig gældende over for kørsel med højere promiller. Af disse grunde er jeg enig med kommissionen i, at en nedsættelse af promillegrænsen bør afvises. De initiativer, som jeg ovenfor har gjort rede for, vil efter min opfattelse være mere effektive i kampen mod spritbilisme.

For så vidt angår forslaget om at forhøje strafferammen i færdselslovens § 117, stk. 5, til 2 år, det er altså lovforslag nr. L 32, skal jeg henvise til det forslag til forenkling og modernisering inden for Justitsministeriets område, lovforslag nr. L 23, som jeg selv fremsatte her i Tinget den 10. oktober. Jeg skal på det punkt i øvrigt begrænse mig til at pege på, at Kristeligt Folkepartis forslag vil betyde, at kørsel i frakendelsestiden får et strafmaksimum, som er dobbelt så højt, 2 år, som det strafmaksimum på 1 år, der gælder for spirituskørsel, uanset hvor høj promillen måtte være.

[Justitsministeren]

Hvad angår forslaget om i visse tilfælde at forhøje strafmaksimum ved uagsomt manddrab og uagtsom legemsbeskadigelse til 5 år, har jeg sympati for tanken om at markere, at uagtsomt manddrab eller legemsbeskadigelse antager en særlig grov karakter, når det begås i spirituspåvirket tilstand. Jeg stiller mig dog noget tvivlende over for behovet for den foreslåede ændring. Uagtsomt manddrab og uagtsom legemsbeskadigelse straffes i dag med fængsel indtil 4 år, når der foreligger skærpene omstændigheder, hvilket bl.a. omfatter tilfælde af spirituspåvirkethed.

Man kan vanskeligt forestille sig tilfælde, hvor dette strafmaksimum ikke skulle være tilstrækkeligt til at dække strafbehovet, og jeg kan i den forbindelse henvise til Straffelovrådets betænkning nr. 1099 fra 1987 om strafferammen og prøveløsladelse, hvor Straffelovrådet fandt, at strafmaksimum på 3 år ved disse bestemmelser ville være tilstrækkeligt.

Der kan være grund til at minde om, at Folketinget i foråret i forbindelse med de nye voldsbestemmelser vedtog en ny affattelse af straffelovens § 249, således at uagtsom, betydelig legemsbeskadigelse straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 4 måneder eller under skærpene omstændigheder med fængsel indtil 4 år.

Jeg ville finde det naturligt, at vi bringer strafferammen i § 241 i overensstemmelse med den nugældende affattelse af § 249, således at fængsel indtil 4 måneder medtages i normalstrafferammen i § 241, der i dag kun omfatter bøde og hæfte.

For så vidt angår forslaget til folketingsbeslutning om afvænningsbehandling af spritbiler, er det min opfattelse, at de initiativer, som jeg nævnte i indledningen om behandling af spritbiler, vil have en bedre effekt end en udvidet adgang til at idømme en betinget straf kombineret med alkoholistbehandling.

Domstolene anvender allerede denne sanktionsform i ganske særlige tilfælde, men udvidet og mere almindelig adgang hertil vil let kunne føre til en udglidning af den faste sanktionspraksis, som vi da vist alle hidtil har været enige om er nødvendigt at opretholde på dette område. Regeringen må derfor også på det punkt være negativ over for Kristeligt Folkepartis forslag.

Hvad endelig angår Kristeligt Folkepartis forslag til folketingsbeslutning om konfiskation af motorkøretøjer ved spirituskørsel, skal jeg medgive, at det ud fra helt umiddelbare betragtninger kunne forekomme fornuftigt. Det kan virke stødende, at en person, som gentagne gange har tilsidesat hensynet til trafikikkerheden ved at køre i spirituspåvirket tilstand, kan beholde den bil, der har muliggjort overtrædelser, og som vil gøre det muligt for gerningsmanden at fortsætte med denne adfærd.

Som det fremgår af beslutningsforslagets bemærkninger, gælder staffelovens almindelige regler om konfiskation principielt også i sager om spirituskørsel. I praksis anvender domstolene dog kun konfiskation af biler under ganske særlige betingelser i sådanne sager. I Sverige har man med virkning fra 1. juli 1987 indført en ordning, som indebærer, at et motorkøretøj, der f.eks. har været anvendt til spirituskørsel, kan konfiskeres, hvis det findes åbenbart nødvendigt for at forebygge lignende overtrædelser og konfiskation ikke er urimelig.

Jeg synes, det vil være naturligt, hvis man under den videre behandling i Folketingets Retsudvalg af forslaget fra Kristeligt Folkeparti ser nærmere på, om der er behov for at justere den adgang til konfiskation af biler, som allerede består efter straffelovens almindelige konfiskationsbestemmelser. Jeg mener også, at det i den forbindelse kan være nærliggende at inddrage oplysninger om, hvordan den svenske ordning praktiseres, og hvilke erfaringer man på den baggrund har gjort. Jeg synes, det vil være naturligt at drøfte og gå i dybden med netop det under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil da godt anføre et par betæneligheder, som jeg mener at man også bør tage med ved den videre behandling, og som bør indgå i overvejelserne. Domstolene meget tilbageholdende praksis med hensyn til konfiskation af motorkøretøjer hviler jo uden tvivl på grundige og principielle overvejelser.

For det første kan praksis ses som udtryk for, at konfiskation af en bil betragtes som et meget alvorligt økonomisk indgreb, hvilket ville komme i strid med et proportionalitetsprincip, hvis det blev almindeligt anvendt i denne type af sager. Det kan også meget vel forekomme, at spritbilistens ægtefælle sædvanligvis benytter den pågældende bil og konfiskation derfor reelt vil komme til at ramme ægtefællen eller andre i familien.

[Justitsministeren]

For det andet vil der foreligge særlige problemer i tilfælde, hvor den person, der har gjort sig skyldig i kørsel i spirituspåvirket tilstand, ikke er ejer af den pågældende bil. Det er jo ikke det mest ualmindelige her i landet, at man køber biler på afbetaling, og det vil sige, at ejeren i virkeligheden kun er delvis ejer, i hvert fald vil der henstå nogle meget store restbeløb. I så fald vil der normalt ikke være mulighed for at konfiskere bilen uden videre. Hvis konfiskation sker, vil det for så vidt ikke ramme spritbilisten. Der vil kunne være en stor risiko for forskelsbehandling, idet bilejere vil blive mødt med strengere reaktioner end personer, der f.eks. har lejet eller lånt biler. Hvis man hos personer, der ikke er ejere af den bil, de kører spirituskørsel i, i stedet konfiskerede et beløb, der svarede til bilens værdi for at behandle dem på lige fod med bilejere, ville det indebære en meget stor økonomisk belastning – så stor, at der er grund til at tro, at det for mange ville slå hele deres privatøkonomi i stykker, ligesom mange formentlig ville være helt ude af stand til at betale.

Sammenfattende er det min opfattelse, at en vis tilbageholdenhed med at konfiskere biler i sager om spirituskørsel er velbegrundet, men at der på den anden side kan være grund til at vurdere de danske regler, navnlig i lyset, synes jeg, af den svenske ordning, som vi da gerne vil være behjælpelige med at få undersøgt nærmere.

Erling Christensen (S):

De fem forslag, vi her behandler under ét, drejer sig hovedsagelig – ja næsten udelukkende – om sanktioner mod og behandling af spritbilister. Lovforslag nr. L 32 vil også få betydning for andre færdselslovovertrædelser end spritbilister, men er vel fra forslagsstillernes side særlig møntet på spritbilisterne, og derfor vil jeg ligesom ministeren – inden jeg vender mig mod de enkelte forslag – give nogle almindelige bemærkninger om Socialdemokratiets synspunkter om trafik, spiritus og spritkørsel.

Der er ingen tvivl om, at spiritus og bilkørsel ikke må kombineres under nogen omstændigheder. Den officielle statistik fortæller, at i hvert 5. trafikuheld med personskaade er spiritus involveret. Professor Dalgaard i Århus mener, at tallet ligger på 40 pct., men kort og godt kan jeg konstatere, at spritkørsel betyder enorme menneskelige tragedier og koster enorme

pengesummer, både for den enkelte og for samfundet. Logikken ligger altså lige for. Der er store besparelser at hente ved at nedsætte antallet af sprituheld.

Den 19. januar 1987 afholdt Færdselssikkerhedskommissionen en konference om spritkørsel. Det er 22 måneder siden. Det er 1 år siden, kommissionen afgav sin sidste betænkning. Der er gået et halvt år, siden vi her i Tinget havde en grundig debat af Trafiksikkerhedskommissionens betænkning og forslagene deri.

Jeg synes, vi med rette kan pege fingre ad regeringen i dag. Hvor maler møllen dog langsomt! Hvor er regeringens initiativer? Ja, ministeren har afsløret lidt i dag på dagsordensemner, men ellers intet forslag fra de over 30, som kommissionens betænkning viser. Vi er skuffede i Socialdemokratiet. Hver dag, uden at vi gør noget, betyder tragedier og store udgifter. Vi kan jo bare tage aviserne – i går, i dag – og vi ser det.

Når ministeren siger, og det var det, jeg også pegede på, at spritbilismen udgør et alvorligt samfundsmæssigt problem, så opfatter jeg det sådan, at nu skal vi altså i fællesskab til at gøre noget ved det. Vi er med i Socialdemokratiet.

Hvad er det så konkret, vi skal gøre? Jeg kunne godt dele det op i 5 punkter, og så er det for det første information og oplysningskampagner, for det andet øget politi, overvågning, for det tredje behandlingsindsats, for det fjerde sanktioner, fratagelse af kørekort, kørekort på prøve, bøder og/eller i fængsel og for det femte nedsættelse af promillen fra 0,8 til 0,5 for strafbar kørsel.

Jeg nævnte dem i redegørelsesdebatten i foråret, og jeg vil nævne dem igen her: Amtskampagnerne i Viborg amt og i Nordjyllands amt. Der er sparet mange penge, sygedage på sygehusene og måske menneskeliv ved disse kampagner. Fra Viborg amt har jeg set tal for, at for hver krone, der er givet ud til disse kampagner, er der tjent 100 kr. Jeg håber, at rigspolitichefens kampagneplanlægger vil lytte til de erfaringer, der allerede er gjort, ja, måske ligefrem vil lave kampagnerne sammen med amterne.

Jeg retter mig så selvfølgelig særlig mod de unge, som er dramatisk meget dårligere end modne bilister til at undgå uheld, når de er påvirkede af spiritus. Det er frygten for at blive opdaget og straffet, der afholder folk fra at køre spirituskørsel. Det er en af konklusionerne fra

[Erling Christensen]

vejkantundersøgelsen. Det nævnte jeg også i min tale i maj måned.

Der er behov for mere politiovervågning. Jeg hørte i sidste uge, at selv en parkeret politibil får bilisterne til at overholde færdselsloven.

Der er heller ingen tvivl om, at omkostningerne ved forøget kontrol vil kunne dækkes ind af de flere og større bøder. Derfor er jeg også glad for ministerens løfte her i dag om skærpet indsats ved flere politikontroller.

I 1985 var ca. 8.000 mennesker indsat til afsoning på grund af spritkørsel. Ministeren var ikke inde på det i sin tale, men spørgsmålet trænger sig på: hvis sanktionerne skærpes, vil der så være plads til det forøgede antal afsonere i vore arrester og fængsler?

Et andet spørgsmål må også stilles. Er Straffelovrådet hørt vedrørende ændringen i sanktionen, således som det blev foreslået i Færdselssikkerhedskommissionens betænkning?

Jeg forstår godt ministerens betænkkeligheder ved at nedsætte promillegrænsen fra 0,8 til 0,5 ud fra det, jeg lige har sagt. På konferencen den 19. januar blev det fortalt, at der er 50 pct. flere, der kører med en promille mellem 0,5 og 0,8, end der kører med en promille over 0,8. Vi kan derfor forudse mange flere sager, flere afsonere, hvis sanktionerne skærpes.

Først efter 7 års kørsel opnås maksimal rutine. Derfor er det også logik, at nye kørekortindehavere, altså de unge, også uanset at prisen for kørekort føles meget høj, skal gives en køreuddannelse, der giver både rutine og indsigt. Her vil jeg godt pege på, at vi ikke alene skal kigge på de unge og deres rutine, men vi skal også vurdere kørelæruddannelsen og videreuddannelsen af kørelærere. Er kravene, vi stiller til vore kørelærere, høje nok? Hvad gør vi for at kontrollere, at kørelærerne stadig lever op til de kvalitetskrav, som vi sætter?

Vi er blevet fortalt, at ikke alle de køretekniske anlæg ude over landet lever op til kravene. Det skal vi sørge for. Alle skal have prøvet at køre på en sådan bane, forinden kørekort udstedes.

Jeg synes også, vi bør overveje et forslag om kørekort på prøve for unge mellem 18 og 25 år. Alene herved har vi tilkendegivet over for de unge, at de skal passe på. Hvor der ikke er spiritus indblandet i uheld eller overtrædelse af færdselsloven, kan det derfor overvejes, om ikke sanktionen i nogle tilfælde for de overtræ-

delsler kan bestå i pligt til også at deltage i kursus på køretekniske anlæg.

I Socialdemokratiet støtter vi forslaget om nedsættelse af promillegrænsen til 0,5. Selv vil jeg godt overveje en grænse på 0 promille, så var der nemlig overhovedet ingen undskyldning for at kombinere sprit og bilkørsel. Det kritiske øjeblik med ja tak eller nej tak til den første genstand kunne undgås. Men kloge folk fortæller, at det er utopisk og urealistisk, og det må jeg så høre efter.

Når ministeren udtaler, at det – med undtagelse af unge trafikanter – ikke er forbundet med nogen betydelig forøgelse af ulykkesrisikoen at køre med en alkoholpromille mellem 0,5 og 0,8, stemmer det ikke overens med de udtalelser på den konference om spirituskørsel, som lige er omtalt. Her siges det klart, at risikoforøgelsen begynder ved 0,5 promille.

Når ministeren udtaler, at en nedsættelse vil føre til, at væsentlige politimæssige ressourcer bliver bundet til kontrol med denne gruppe, er det rigtigt, men da ministeren udtalte i sin indledning, at han var indstillet på at bruge de ekstra ressourcer på kontrol og overvågning, duer argumentet altså ikke mod en nedsættelse af promillen. Men jeg vil her i en parentes sige, at jeg vil godt give tilslutning til de 450 kr. i gebyr ved generhvervelse af kørekort, så er lidt af pengene hjemme.

For at nå resten tager jeg mine generelle overvejelser og bemærkninger under de enkelte forslag. Hvad angår lovforslag L 32, synes jeg, vi skulle høre, hvad Trafiklovrådet har at sige. Jeg vil gerne pege på, hvad ministeren udtalte. Det kan ikke være meningen, at det koster mere for promiller end ved spirituskørsel. Det må vi se på i udvalget.

Vi siger ja til lovforslag nr. L 33 med de bemærkninger, jeg har gjort. Med hensyn til lovforslag nr. L 49 vil jeg tilslutte mig ministerens udtalelse vedrørende udvidelse af normalstrafferammen i § 241, således at fængsel indtil 4 måneder medtages. Det er dermed en skærpselse af sanktionen og dermed en imødekommelse af forslagsstillerne.

Kort sagt er jeg overrasket over, at ministeren mener, at Færdselssikkerhedskommissionen nu igen skal til at udtale sig om behandlingstilbud. Allerede i sommeren 1986 – for over 3 år siden – nedsatte Kriminalforsorgen en arbejdsgruppe vedrørende behandlingstilbud til indsatte med alkoholproblemer.

[Erling Christensen]

Jeg kan se, at formanden nu mener, jeg skal stoppe, så jeg må fortsætte senere.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Vi lever i en uvirkelig verden herinde. Logikken er klar, siger den socialdemokratiske ordfører. Man må gøre noget ved problemet, for det er et stort problem.

Så siger man, at frykten for straffen er den, der afholder spritbilisterne fra at køre spirituskørsel. I samme åndedrag siger man, at man faktisk ikke har arresthuse og fængselspladser nok.

Værre er det, når man hører justitsministeren. Når et eller andet parti, i dette tilfælde Kristeligt Folkeparti, stiller nogle helt konkrete forslag, har justitsministeren alle mulige undskyldninger for ikke at støtte ét eneste af forslagene.

Der er noget, der skal i Færdselssikkerhedskommissionen, der er noget om, at konfiskation slet ikke kan lade sig gøre, uagtet det kører udmærket i USA. Det meste af politiet i USA kører i konfiskerede køretøjer, og der er jo store muligheder for det. Men justitsministeren kører den sædvanlige linie med, at man egentlig ikke rigtig kan støtte noget af det med alle mulige undskyldninger.

Nu ved jeg, at justitsministeren fra madam Lee har fået et forslag, som ministeren skal køre frem om alkohol og afvænnning, og det lufter ministeren så. Det værste er, at her har man nogle konkrete ting, man kan tage stilling til; det er straks værre at tage stilling til alle de balloner, som sendes op fra justitsministeren, som så justitsministeren i stilhed bagefter selv skyder ned.

Det er jo realiteten, der allerede er begyndt her, hvor man kommer med alle mulige undskyldninger for disse fem forslag, som man overhovedet ikke kan gå ind i.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Det var med hensyn til behandlingstilbudet, som skulle sendes over i Færdselssikkerhedskommissionen.

Som jeg nævnte i min ordførertale, nedsatte Kriminalforsorgen allerede i 1986 en arbejdsgruppe vedrørende behandlingstilbud til ind-

satte med alkoholproblemer. Allerede i efteråret 1986 kom en forløberrapport, som peger på det, ministeren siger i dag.

Jeg ser ingen grund til yderligere udsættelser. Kom nu i gang! Ministerens synspunkt kan efter min mening nok holde vand uden langvarig behandling i kommissionen. Både forslagsstillerne og også ministeren bruger ordet sanktion om beslutningsforslag nr. B 23. Jeg oplever det, ministeren siger, som løfter. Hvis det accepteres: behandling og fortsættelse heraf.

Det er en kendt sag, at mange spritbilister får deres situation forværret ved dom og afsoning, en social deroute på alle områder.

Kunne behandlings- og afvænningstilbud, eventuelt med weekendophold, komme til at opleves som samfundets alvorlige misbilligelse af en alvorlig forseelse, kan vi samtidig undgå de mange sociale derouter. Altså har ministeren vores støtte til at gå i gang nu.

Lad mig til slut sige, at jeg kan tilslutte mig ministerens store betænkeligheder vedrørende konfiskation, men Socialdemokratiet går dog ind for en skærpelse af domspraksis, som vi er klar over kan betyde konfiskation i dag. Men som ministeren sagde, er vi nødt til at se på en skærpelse af de forhold også, de nye uheld in mente.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil godt starte med en tak til Kristeligt Folkeparti, ikke fordi jeg er enig i alle forslagene, det vil fremgå senere, men tak fordi debatten kommer, for det giver os jo mulighed for at overveje og drøfte forskellige løsningsmuligheder for at nedbringe det problem, som jeg tror alle i Folketinget erkender: at der sker for mange uheld og trafikdrab på grund af spirituskørsel.

Jeg er også meget tilfreds med den 6-punkts plan, kan man vel nærmest kalde det, som regeringen vil spille ud med, og som vi snart får lejlighed til at drøfte i Færdselssikkerhedskommissionen. I Færdselssikkerhedskommissionen er jo ikke kun politikerne repræsenteret, men der er også et antal eksperter og sagkyndige, som til daglig beskæftiger sig langt mere indgående med trafik end vi andre, og derfor mener jeg, det er godt at få vurderet både de forslag, der er til behandling her, og regeringens udspil, således at vi får den bedst mulige samlede plan.

[Helge Adam Møller]

Lad mig så komme med nogle korte kommentarer til de fem forslag. Jeg vil omtale dem i den rækkefølge, som de er anført på lystavlen.

Først L 32 vedrørende kørsel i frakendelsestiden. Her ønsker Kristeligt Folkeparti, at strafferammen forhøjes fra 1 til 2 år. Jeg synes, det er et dårligt forslag, fordi det ikke giver nogen sammenhæng. Som justitsministeren også var inde på, er det sådan, at hvis man i øjeblikket kører med sprit i blodet, uanset om man så er oppe på 3 eller 4 promille – og det er faktisk lige før man er bevidstløs – er den maksimale strafferamme ét år, og det er ikke rimeligt, at én, der kører pinligt ædru, men ikke har noget kørekort i øjeblikket, skulle kunne straffes med dobbelt så meget. De to ting hænger ikke sammen, sådan som jeg ser det.

Lovforslag nr. L 33 er vel et af de mest spændende. Det er det, hvormed man ønsker at sænke promillegrænsen til 0,5, hvilket jeg forstod at også den socialdemokratiske ordfører gik ind for. Jeg synes, det er en god idé under én forudsætning. Det er en god idé, hvis det begrænser antallet af ulykker. Det er jo formålet, det skriver man også selv. Jeg mener ikke, det gør det, og det mener jeg også de drøftelser, vi tidligere har haft i Færdselssikkerhedskommissionen, giver mig belæg for at sige.

Og hvorfor sænker det ikke antallet af ulykker at sænke promillegrænsen? Ja, vi ved fra den store vejkantundersøgelse, der blev lavet for et par år siden, hvor man stoppede trafikanter på alle tidspunkter af døgnet og målte deres alkoholpromille, at 4 ud af 1.000 trafikanter havde en promille over 0,8. Vi ved også fra den samme undersøgelse, at 8 ud af 1.000 havde en promille, der lå mellem 0,5 og 0,8, altså den gruppe, som Kristeligt Folkeparti nu også ønsker at straffe.

Det kunne jo være godt nok, hvis de var en risiko for trafikken. Det mente hr. Erling Christensen at de var, men vi har jo en klar og tydelig udtalelse fra Rådet for Trafiksikkerhedsforskning, som siger, at for alle andre end de yngste bilister – altså alle andre end dem mellem 18 og 24 år – er der ingen signifikant stigning i risikoen, hvis man kører med en promille på mellem 0,5 og 0,8.

Hvis vi nu kriminaliserer denne gruppe, tredobler vi antallet af spiritusbilister. Og hvem er det, der skal fange spiritusbilisterne? Det er jo politiet, vi har ikke andre til at gøre det. Så skal

politiet fordele sine ressourcer, sin indsats, sin overvågning til en tre gange så stor gruppe. Det vil medføre, at de ikke vil fange flere end i dag, men mange af dem, de får fat i, og som kan stilles for domstolen, vil altså være dem nede i den lave ende, der faktisk ikke udgør nogen særlig risiko, mens mange af dem oppe over 0,8 som begår uheldene, som er de farlige og dem, vi vil ramme, slipper fri.

Derfor var det jo også, at alle politifolkene i Færdselssikkerhedskommissionen samstemmende sagde, at det her vil medføre, at vi får fat i nogle små syndere, som faktisk ikke er nogen risiko, og at et stort antal af dem, der udgør en risiko, slipper fri. Min pointe er altså, at man skal koncentrere sig om dem, der virkelig udgør en risiko. Det er dér, vi skal bruge alle ressourcerne. Det giver den største effekt.

I forslag L 49 ønsker man at forhøje strafmaksimum fra 4 til 5 år, hvis der sker uagtsomt manddrab eller legemsbeskadigelse i forbindelse med spritkørsel. Jeg kan godt forstå holdningen i forslaget, for spritkørsel, der medfører trafikdrab, er vel en af de groveste forbrydelser, man kan forestille sig.

Kristeligt Folkeparti gennemgår i bemærkningerne til lovforslaget 12 forskellige domme, hvor man har haft den slags grove forbrydelser, og ingen af de 12 domme bare nærmer sig de 4 år. Når jeg læser nogle af dem, ville jeg godt have set, at man havde givet en hårdere straf, men jeg kan ikke forestille mig én eneste af de fire domme, hvor straffen skulle have været over 4 år. Jeg mener altså, vi har et middel i den nuværende ordning, og der er måske andre metoder end at hæve strafferammen til at udtrykke, at der i Folketinget er en opfattelse af, at den slags kriminalitet skal straffes hårdere.

Beslutningsforslag nr. B 23 handler om afvænningsbehandling af spritbilister, altså en udvidet adgang til at idømme en betinget straf, kombineret med en behandling af alkoholmisbruget. Igen er jeg enig i sigtet med forslaget, nemlig at kører en person spritkørsel, fordi han – og det er jo typisk mænd – har et alkoholproblem, vil det ofte være en god idé, såvel for samfundet som for manden, at satse mere på at skaffe ham af med problemet end på indespærring og straf.

Men dette sigte er jo nøjagtig det samme, som justitsministeren havde i sit forslag, og samtidig sker der ikke, hvis man følger justits-

[Helge Adam Møller]

ministerens idé – som jeg er enig i – den betænkelige udglidning af den hidtidige faste sanktionspraksis. Derfor synes jeg, at justitsministerens idé, som har nøjagtig samme sigte, er endnu bedre end Kristeligt Folkepartis forslag.

B 24 drejer sig om konfiskation af motorkøretøjer. Ja, man kan anvende det i øjeblikket, som flere har været inde på, om end det sker sjældent. Der er nogle problemer, som justitsministeren og andre også har omtalt. Men jeg vil da også pege på den svenske ordning, som har tre nøgleord, hvor man siger, at man kan konfiskere køretøjer, hvis det er nødvendigt for at hindre ligeartet kriminalitet og konfiskationen ikke er urimelig.

Jeg synes, der er en vis idé i at undersøge og eventuelt lære noget af svenskernes erfaring. Man siger nemlig også i Sverige, at det skal anvendes meget restriktivt og kun, når føreren gentagne gange har udvist åbenbar hensynløshed. Jeg synes, det er rigtigt og rimeligt, at vi overvejer det, hører om svenskernes erfaringer, og jeg kunne godt forestille mig, at vi øgede mulighederne for konfiskation af køretøjer i forhold til dem, vi har i øjeblikket.

Lad mig så til sidst komme med nogle enkelte kommentarer til ministerens forslag til bekæmpelse af spritkørsel. Der var ligesom – hvis jeg fik talt rigtigt – seks ideer eller delforslag. Jeg skal kun kommentere to af dem.

For det første at politiindsatsen for at afsløre spritbilister skal skærpes, og der skal laves flere razziaer. Det synes jeg er godt, jeg er sikker på, det er en af de mest effektive måder.

Men der er et problem. Jeg blev i dag kl. 20 minutter i 10 ringet op af en politiassistent fra færdselspolitiet i Slagelse – ja, jeg ved godt, det er dér, ministeren er valgt, men det var vist helt tilfældigt – som fortalte mig, at det kniber voldsomt med midlerne til at afsløre spritbilisterne. I de fleste patruljevogne har man kun den gammeldags ballon, som man blæser i, og udslaget i den kan faktisk variere fra 0,5 til 1,5 uden at man ved, om det er over eller under 0,8. Der er en kolossal usikkerhed.

Man har nogle alkometre, men meget få, og disse alkometre viser helt nøjagtigt på brøkdelen, hvad promillen er. I Slagelse politikreds har man ét på politistationen i Korsør og ét i Slagelse, og da politikredsen, som ministeren sikkert ved, er 60 km på den ene led og 40 km på den anden, giver det nogle voldsomme problemer.

Her var altså en idé. Vi får forhåbentlig nogle penge ind ved ønskenummerplader. Kunne de kanaliseres over i, at vi kunne få nogle flere alkometre?

Og så ideen om information og oplysningskampagner. Der har jo kørt en kampagne over for de unge i Nordjyllands Amt, hvor man brugte ¾ mio. kr. Den hed »Styr din brandert – lad bilen stå«, og i løbet af sidste sommer sænkede man antallet af sprituheld for disse unge med over halvdelen, og man sparede 9 mio. kr. for en indsats på ¾ mio. kr. Det er en idé, men det skal vi da ikke lovgive om i Folketinget, der skal søreme også være kommunalt selvstyre.

Jeg mener, der er mange gode ideer. Jeg glæder mig til, at vi skal arbejde videre med det i Færdselssikkerhedskommissionen.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det, jeg vil kommentere i denne omgang, er promillegrænsen. Det er dog en fantastisk masse undskyldninger, man kan finde på for ikke at nedsætte den.

Selv et barn kan da forstå, at jo lavere grænsen er, des mindre kan og bør man indtage. Der ligger noget forebyggende i at sætte den ned. Man siger, at så skal der så mange i fængsel, og man har en masse argumenter. Jamen man kan jo udmærket have en bødestraf for det, så hvis man bliver indblandet i noget, får man en sanktion, fordi man har kørt med den promille. Det, vi skal arbejde for, er jo, at al trafik bliver alkoholfri.

Men mager til stribe af undskyldninger for, at man ikke vil gøre det, man gør i alle andre lande! Hvis nu EF vedtager, at det skal være 0,5 promille, så bliver vi måske tvunget til at gøre det.

Men der er altså en fornuftig forklaring på, at promillen udmærket kan sættes ned til 0,5 uden at vi får alle de problemer, som det påstås.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Så vidt jeg forstod hr. Helge Adam Møller, er vi ikke enige om vurderingen af risikoforøgelsen ved promiller fra 0,5 til 0,8. Jeg er enig med den konservative ordfører i, at det særlig gælder for de unge, men det fremgik helt klart på den konference, som jeg nævnte i min ordfører-

[Erling Christensen]

tale, at der er risikoforøgelse allerede ved 0,5 promille.

Jeg vil godt sige til det, der blev sagt om, at man ikke vil fange flere, at det, der er problemet i dag, og som man også hører fra vejkantundersøgelsen, er, at mange kører spirituskørsel, fordi de har en fornemmelse af, at man ikke bliver afsløret. Man har beregnet, at der køres 7 millioner km, inden der er chance eller risiko for at blive afsløret for spritkørsel. Det synes jeg er for mange kilometer, og derfor nævnte jeg, at der skal overvågning til.

Jeg nævnte heller ikke i min ordførertale, at der skal lovgives om kampagner. Ud fra det, ministeren sagde i sin tale om, at der fra centralt hold skulle laves kampagner, kan jeg kort sige, at det er jeg enig i, men at det nok kunne være værd at kigge på, om ikke nogle af de penge, man fra centralt hold vil bruge til kampagner, skulle overføres til amterne, således at de fik et større beløb, og således at man fik det kommunale selvstyre til at tilrettelægge kampagner, der passer lige til det lokalområde, man lever i. Jeg tror nok, vi er enige på det område, at vi skal have kampagner, men det er noget, vi kan gøre uden lovgivning.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til fru Inger Stilling Pedersen vil jeg sige, at jeg ved altså ikke, hvor mange lande der har indført 0,5 promille. Hvis vi tager de 12 EF-lande, mener jeg faktisk, det kun er ét land. Så det er ikke særlig mange. Men det er ikke det vigtigste for mig. Jeg vil godt være med til at indføre 0,5 promille eller et andet tal, hvis jeg kan få sandsynliggjort, at det giver færre drab, færre kvæstelser, færre spirituskørsler.

Vi var mange, der startede i Færdselssikkerhedskommissionen med den holdning, at det syntes vi da var rigtigt, men vi fik jo så udsagn på udsagn, der sagde, at det kun ville sprede ressourcerne. Uanset hvor få eller hvor mange politiet har, kan den begrænsede mængde, de har, også selv om vi udvider den, jo kun indstettes ét sted, og så drejer det sig altså om at koncentrere sig om dem, der virkelig udgør risikoen i trafikken, og få fat i dem frem for at få fanget en hel bunke, som faktisk ikke udgør nogen risiko. Ja, fru Inger Stilling Pedersen kan ryste på hovedet, men det var faktisk, hvad der blev sagt, og det var jo derfor, at der var et ko-

lossalt lille mindretal i kommissionen for det forslag.

Men som sagt, kan dokumentationen komme, så er det en god idé, men den dokumentation eksisterer desværre ikke i øjeblikket.

Margrete Auken (SF):

Først vil jeg godt sige, at Kristeligt Folkeparti i hvert fald ikke skal have utak for at have sat gang i debatten. Det er et utroligt smøl, vi har været ude for i denne sag. Jeg er helt enig med Socialdemokratiets ordfører, det er en skandale.

Færdselssikkerhedskommissionens betænkning var næsten færdig for omtrent 2 år siden, så blev den udsat på grund af adskillige valg, og så har vi jo haft en vis cirkulation på ministerposterne, som man hele tiden har taget anledning af til at udsætte det.

Jeg tror egentlig, den alvorligste grund – og det synes jeg også skal påpeges her – er, at adskillige af de politiske repræsentanter i Færdselssikkerhedskommissionen viser sig ikke at have politisk mandat. Formanden har ikke haft politisk mandat. Det har vi jo kunnet mærke, når vi har haft debatterne i salen bagefter, hvor formanden har støttet en række forslag, mens Venstres ordfører har sagt omtrent det modsatte.

Når man bliver ved med at have problemer i regeringen, må det også skyldes – ja, det kan selvfølgelig alene være Venstre, der ikke har sikret mandat til deres formand i Færdselssikkerhedskommissionen – men det kan også skyldes, at De Konservative heller ikke har haft politisk mandat. Det er knap så nemt at høre, om det er det, der er galt. Men jeg synes faktisk, vi her allerede nu skal sige, at det også er vores opgave, når vi udpeger repræsentanter til kommissioner af den art, at sikre, at de mennesker, vi sender af sted, faktisk har et politisk mandat. Det forventer vi fra de andre organisationer, der optræder i kommissionen, og det har de også; både for kommunerne og amterne og for de forskellige organisationer kommer de med et politisk mandat.

Men her sjangres og sjaskes der, så man altså kan høre en helt anden tale fra Venstres ordfører ved redegørelsesdebatten end den, som formanden for Færdselssikkerhedskommissionen gav udtryk for, i og med at han står bag flertallets indstilling. Jeg synes, det skal siges her.

[Margrete Auken]

Det er i øjeblikket sådan, så man må sige, at kommissionen ikke er et sted at gøre af forslag, der er tvivl om herinde. Det er åbenbart et syltested, fordi nogle af medlemmerne – det gælder, så vidt jeg kan høre, hverken Fremskridtspartiets repræsentant, Kristeligt Folkepartis repræsentant eller den radikale repræsentant, det gælder ikke SF's, og det gælder heller ikke helt Socialdemokratiets, selv om der nu er lidt med den her diskussion om promillegrænsen – men det er helt tydeligt med Venstre, og det er jo meget alvorligt, når det ligefrem er formanden for kommissionen, der ikke tager sit arbejde så alvorligt, at han sikrer sig, at han har baglandet i orden.

Jeg vil også godt benytte lejligheden til at sige, at kommissionen altså ikke er det sted, hvor vi én gang til skal sende det behandlingsforslag hen. Nu må vi altså gøre det færdigt i udvalget og så komme videre med det, lad det være sagt nu.

Jeg synes, kommissionen skulle arbejde videre med tingene, men jeg synes kun, den skal gøre det under forudsætning af, at der kommer orden i de forskellige baglande, så de forskellige politiske repræsentanter ikke alle sidder og spilder tiden, fordi det er useriøst, hvad der laves.

Om Kristeligt Folkepartis initiativ må man jo sige, at Kristeligt Folkeparti har fremlagt det, som de var ene om – eller nogenlunde ene om – i kommissionen. Det er fair nok, det ville vi jo også have gjort. Jeg tror nok, vi er ved at være derhenne, hvor vi også forelægger alt det, der var flertal for i kommissionen, da det ikke kan komme frem på anden måde nu, det er så en anden side af sagen. Jeg synes, det er fair nok, at Kristeligt Folkeparti har gjort det, og derfor tager vi også den diskussion her, som vi delvis har haft i kommissionen, om spirituskørsel.

Allerførst vil jeg lige slå fast, at vi har to problemer – ja, vi har egentlig fire, men vi har to overordnede. Vi har dels den reelle spirituskørsel, hvor vi er oppe over 1,2 promille, tror jeg, det er. Der er ingen diskussion i Danmark, håber jeg, om, at det skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at få stoppet.

Der er heller ikke nogen diskussion om den såkaldte promillekørsel, der går fra 0,8 til 1,2. Det synes jeg også vi skal holde fast ved, for der er en vis tilbøjelighed til, at de, der slås for de lave promiller, roder de høje ind i det, som om

det var den samme diskussion, og det er altså to forskellige diskussioner, vi har med at gøre. Jeg synes, at den konservative ordfører fik sagt det meget klart, at det er også to forskellige strategier, vi har med at gøre her.

Hvis vi nu bliver i den tunge ende med de alvorlige problemer, så har vi dér dels de tunge alkoholikere, og det er ikke et problem, som kan løses over færdselsloven, tyder alt på, det må løses ved alkoholbehandling. Jeg vil dog sige, at jeg tror, at der er en hel masse grænsetilfælde også her, og i en del af dem er en skærpet strafferamme sikkert af betydning. Jeg tror, det er et af de steder, hvor fængsel faktisk skræmmer folk til at lade være, og jeg tror også, at fare for konfiskation af bil og kørekort osv. har en skræmmende effekt, så det er et af de midler, der kan bruges. Jeg vil ikke gøre så meget ud af det nu, andre har gennemgået forslagene. Jeg synes, vi skal diskutere det omhyggeligt i udvalget og få de resultater, den dokumentation, som findes, men umiddelbart er i hvert fald jeg rimeligt åben over for, at vi kan gøre en hel del på de skærpede straffe.

Der er ingen tvivl om, at man kan gøre noget ved den øgede overvågning. Det tror jeg alle har sagt her. Sagen er jo, at man tager promillekørerne med net nogle steder, altså dem, der kører med over 0,8, hvis man ulejlig sig ud og snupper dem derude, ligesom man kan tage farftorbyrderne med net. Så hvis der kom gang i den øgede overvågning, ville det også hjælpe på den ende af problemet, det tror jeg helt sikkert, og det er glædeligt, at der også er almindelig opbakning til det.

Men hvad vi derudover gør ved de tunge alkoholikere, har jeg svært ved at se. Vi kan forstå, at de behandlingsresultater, der har været forelagt, ikke er alt for lovende, men det er måske det eneste, vi har ud over de skærpede straffe. Lad os prøve at kigge på det.

Så har vi naturligvis forholdet til de helt unge som en gruppe, der er, om jeg så må sige, under udvikling i en eller anden retning. Dér er det tydeligt, at kampagner virker. Det vil også være tydeligt, hvis overhovedet den voksne befolknings alvor over for det her slår mere igennem. Der er jo sket det med spirituskørselen i forhold til i min ungdom, at da jeg var ung, var det sådan, at det eneste, der var forbudt ved spirituskørsel socialt set, var at lave en ulykke. Det var i orden, socialt set, at køre spirituskørsel, og

[Margrete Auken]

det var dengang også i orden at blive snuppet, men det var totalt forbudt at lave en ulykke, socialt set.

Der er det forhold, vi har med hastighederne i dag, hvor det er i orden at køre for stærkt, det er i orden at få en bøde, det er i orden at blive snuppet, bare man ikke laver en ulykke. Så skal man til gengæld tidoble straffen. Vi husker den unge mand, der kørte to børn ned ude på Vigerslev Allé, han kørte såmænd som alle de andre, han kom bare til at ramme to børn, og så skulle han altså have med den store pind. Det synes jeg også han skal have; jeg synes bare også, de pæne forældre og alle de andre, der kører ligesom den unge mand, også skulle have med den store pind i denne sammenhæng. Men kampagner vil hjælpe.

Jeg vil godt sige her, at Kristeligt Folkeparti har fuldstændig ret i, at vejkontundersøgelsen viste, at de helt unge altså simpelt hen er åbenlyst mere påvirkede, også ved de lave promiller, og har mindre rutine. Der kan vi altså allerede inden for den gældende lovgivning føre en skærpet sanktionspolitik, fordi det jo overordnet er sådan, at man ikke må have så meget alkohol i blodet, at man ikke kan køre bil på betryggende måde. Vi har jo også allerede det i dag, at 0,5 virker som strafgrænse, hvis der sker en ulykke; det synes jeg også vi skal have med i det her spil, fordi den er i og for sig indført. Vi er derhenne, hvor vi skal snakke om den generalpræventive virkning af at sætte promillegrænsen ned.

Det kommer jeg så til nu. Det, som er lidt forstemmende ved denne her færdselssikkerhedsdebat, er, at det tunge problem i færdselssikkerheden, nemlig at alle pæne mennesker kører rædselsfuldt, vil man ikke gøre noget ved, og så finder man nogle, man kalder synderne, det er de unge, og det er alkoholikerne. De har deres andel af det, men den er trods alt – i forhold til hvor den virkelig store del ligger – ikke den mest påfaldende.

Det er ikke det samme som at sige, at vi ikke skal gøre noget ved det for de unge. Det håber jeg også at Kristeligt Folkeparti og de andre ordførere kan høre. Men der er altså en tilbøjelighed til at finde nogle andre end sig selv, så man nogle gange har en fornemmelse af, at bare folk er ædru, så må de køre næsten ligesom de vil, og adskillige gør det jo også. Jeg skal ikke sige, at Kristeligt Folkeparti gør det. Jeg be-

mærkede engang, at Kristeligt Folkepartis ordfører sagde, hun aldrig var blevet overhalet af politiet, og det tydede på, hun kørte for stærkt, og der var almindelig enighed om i kommissionen, at dér var et eller andet, som man skulle kikke nøjere efter.

Det, vi kunne få ud af at sænke promillegrænserne – det synes jeg vi kan høre hele vejen rundt – er ikke færre ulykker. Det er muligvis en følelse af, at vi har været gode, at vi har gjort noget, at vi har sådan taget fat om problemet. Sagen er – det viste den store konference, som blev holdt i Justitsministeriets regi herinde for 22 måneder siden – at vi i denne sag har politiet imod os, og vi har befolkningen imod os. Det har vi også med hastighederne, så det burde ikke hyle mig ud. Men når vi oven i købet har det problem, at vi ikke engang har resultaterne på vores side, så er det altså svært at gå ud og tage den store kampagne.

Med hastighederne har vi så åbenlyst resultaterne på vores side. Det har vi ikke så åbenlyst med de lave promiller, og derfor er det altså en enorm kraftanstrengelse at bruge på noget, hvor virkningen mere er til ære for vores gode samvittighed og fine følelse end for færdselssikkerheden. Det synes jeg er et problem.

Nu er min tid udløbet, og da jeg i øvrigt ikke er så forfærdelig uenig i det, som de andre ordførere har sagt om de enkelte forslag, vil jeg lade det blive ved det.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg er enig med den sidste ordfører i, at det er nogle mærkelige, forvirrende budskaber, der sendes ud fra Færdselssikkerhedskommissionens formand og andre. Det er sådan, at når det er politisk belejligt, udsender justitsministeren og andre nogle falske politiske budskaber til befolkningen. Det være sig miljøministeren, når det drejer sig om private brønde og tvangsundersøgelser, så kommer der pludselig et budskab om lettelser dér, eller justitsministeren, når det drejer sig om BZ'erne og f.eks. færdselssikkerheden.

Jeg får faktisk det billede, når man hører dem efterhånden og der i øvrigt ikke sker noget som helst, at jeg kommer til at tænke på ham, der sælger balloner inde i Tivoli, og de små børn, der får dem udleveret, som et øjeblik efter slipper dem, og så farer de op i luften og forsvinder

[Knud Lind]

langt væk. Og det er faktisk det, der sker med de falske politiske budskaber. Det er det uheldige ved arbejdsformen herinde i Folketinget, at den hviler på en hel række falske budskaber.

Nu har justitsministeren så fået besked på fra fru Kirsten Lee, at han skulle sende et nyt budskab ud om det med alkohol og afvænnings- og behandlingstilbud. Nu kan vi jo så se, hvor meget der bliver ud af den ballon.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Margrete Auken havde nogle bemærkninger, som jeg har hørt adskillige gange før, om Færdselssikkerhedskommissionen og arbejdet dér. Jeg har været medlem af den, siden den blev nedsat, og jeg kan da godt genkende bemærkningerne, men jeg synes stadig væk ikke, de er korrekte. De er langt mere misvisende end det modsatte. Men fru Margrete Auken dokumenterede det jo også selv ved at sige, at kommissionen havde afgivet sin betænkning for mere end 2 år siden, og der var ikke sket noget.

Kommissionen afgav sin betænkning den 7. december 1988. Det er endnu ikke ét år siden. Da fru Margrete Auken fremførte alle de samme argumenter i kommissionen ved de sidste to møder, var der jo et stort flertal i kommissionen, som tog afstand fra dem og ikke var enig med fru Margrete Auken.

Lad mig som den sidste ting sige, at det med, at man ikke har sit mandat i orden fra de enkelte politiske repræsentanter, diskuterede vi på kommissionens tre første møder for mere end 3 år siden – og har også pænt beskrevet det på side 10 i betænkningen – og var dér enige om, at der ikke skulle søges mandat til hver enkelt foranstaltning, for så kom vi aldrig ud af stedet. Næ, vi skulle være enige om, at de foranstaltninger, vi fremsatte, kunne medvirke til at øge færdselssikkerheden, og så måtte vi senere overveje, om de også var politisk gennemførlige, om de var hensigtsmæssige på grund af andre forhold, og det skrev vi en smuk bemærkning om på side 10.

Så der er ingen som helst substans eller indhold eller sandhed i det, fru Margrete Auken fortæller om Færdselssikkerhedskommissionen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu ville jeg aldrig beskyldte hr. Helge Adam Møller for at være en ørn til at høre efter eller læse indenad. Jeg sagde, at arbejdet i store træk var færdigt for 2 år siden, og så føjede jeg til, at der var kommet en række valg, så betænkningen først kom senere.

Så jeg har ikke sagt, at vi afgav betænkning for 2 år siden. Bare for at klare nogle af læsefrugterne for eftertiden.

Hvad angår mandatet, er det faktisk ikke rigtigt, hvad der blev sagt. Både kommunernes og amternes repræsentanter var meget utilfredse på det sidste møde med, at politikerne optrådte med så blødt et mandat, og det ved hr. Helge Adam Møller også godt. Det er ikke rigtigt, at der var et stort flertal. Der blev ikke stemt om noget, men de andre, der sad som organisationsrepræsentanter, følte sig skidt behandlet. Det blev sagt ganske tydeligt. Så det var jeg minsandten ikke alene om.

Det var ikke i henseende til hver enkelt detailforanstaltning, vi var enige, men det var i henseende til, hvordan der skulle sættes overordnet i planen. Og det er dér, det er så forfærdeligt, at vi ikke er kommet i gang med noget af det endnu. Dér vil jeg igen bede hr. Helge Adam Møller om at sammenligne – læs det lidt langsomt, lidt omhyggeligt – den tale, hr. Niels Anker Kofoed holdt, da vi havde redegørelsesdebat herinde, med det, der står i kommissionens betænkning.

Der er så stor en afstand, at jeg synes, jeg har ret til at sige, at det er at holde kommissionens øvrige medlemmer en anelse for nar, hvis man lader partiets ordfører sige næsten det modsatte – ud over at vi selvfølgelig gerne vil have nedbragt ulykkerne; det vil vi jo alle sammen gerne – af, hvad formanden sagde.

Inge Dahl-Sørensen (V):

De fem forslag fra Kristeligt Folkeparti har alle det formål at styrke indsatsen mod spritbismen – et område, vi sikkert alle kan blive enige om at vi ikke kan gøre nok for at begrænse. Den slags ulykker er meningsløse, og for de familier, den rammer, er det en menneskelig tragedie, som ikke kan beskrives med ord.

Lovforslag nr. L 32, som vedrører kørsel i den tid, hvori kørekortet er frataget, kan jeg umiddelbart godt forstå at Kristeligt Folkeparti

[Inge Dahl-Sørensen]

mener det er klogt at fremsætte. Jeg mener også, at den bilist, der kører uden kørekort på grund af tidligere spritkørsel, skal straffes hårdere.

Imidlertid kan det diskuteres, hvilken form for straf der skal idømmes. Jeg tror, det har større præventiv virkning at idømme bøder end frihedsstraf. At ramme folk på pengepungen er altid ømt, især når det virkelig kan mærkes.

Derudover kan vi i forbindelse med en sådan dom lade det registrere i Centralregisteret for Motorkøretøjer, at ejeren eller brugeren har fået en spritdom og er frataget kørekortet i en periode. Denne registrering i Centralregisteret skal derefter videresendes til forsikringselskabet, som skal foranledige forsikringsforholdet opsagt eller stillet i bero over for den dømte. Derefter vil en eventuel långiver i den dømtes bil forlange låneforholdet bragt til ophør eller udsat, til den dømte igen får kørekort.

Selvfølgelig må det ikke gå ud over en ægtefælle, der også bruger bilen. Derfor vil det betyde, at der skal skiftes ejer eller bruger på bilen. For derefter at sikre, at den dømte ikke blot kører videre i ægtefællens, vennens eller naboens bil, skal den registrerede ejer og bruger af bilen hæfte for den bøde, som en spritbilist eller spirituspåvirket person vil pådrage sig ved at køre uden kørekort.

I øvrigt er det positivt at høre justitsministeren udtale, at den politimæssige indsats – f.eks. razziaer med henblik på afsløring af spritbilister – vil blive skærpet. Vi ved jo, at sådanne razziaer har en præventiv virkning.

For så vidt angår lovforslag nr. L 32, forslag til lov om ændring af færdselsloven vedrørende nedsættelse af promillegrænsen, vil jeg gerne understrege, at holdningen i Venstre er, at spiritus og motorkørsel under ingen omstændigheder hører sammen. Af Færdselssikkerhedskommissionens betænkning fremgår det, at næsten en tredjedel af alle trafikdræbte omkom ved spiritusulykker. Det er en frygtelig høj andel, især når man tænker på, at dette er et forhold, vi virkelig kan gøre noget ved.

Det viser sig nemlig af statistikkerne, at det først og fremmest er de helt unge mellem 18 og 24 år, man bør sætte ind med oplysning over for. Det er en positiv melding fra justitsministeren, at man har besluttet, at der ved den teoretiske køreprøve skal ske en opprioritering af spørgsmål vedrørende sammenblanding af bil-

kørsel og spiritusindtagelse. Jeg kan nævne, at sammenlignet med de ædru 35–44-årige har de 18–24-årige med promiller mellem 0,8 og 1,2 en uheldsrisiko, der gennemsnitlig er ca. 140 gange større og ca. 300 gange større, når promillen er over 1,2. Derfor er det positivt, at der sættes ind på dette område.

Jeg vil mene, at ressourcerne er bedre anvendt på information om disse forhold end på yderligere kontrolforanstaltninger for at afdække promiller mellem 0,5 og 0,8. Har man imidlertid konstateret en bilist med en promille mellem 0,8 og 0,5, kunne man godt indtil videre udstede en registreret advarsel, som ved gentagelse skærper straffen.

Derfor foreslår vi ikke en lovændring, men i stedet at der konsekvent udstedes en advarsel til de unge, der kører også i lettere spirituspåvirket tilstand, idet det er almindelig erfaring, at det er mere forebyggende, hvis man uddeler en advarsel straks efter, at en forseelse er gjort.

For så vidt angår lovforslag nr. L 49 om uagtsomt manddrab og legemsbeskadigelse i forbindelse med spiritusindtagelse, har vi i Venstre sympati for tanken bag lovforslaget. Imidlertid er der ikke langt fra den lov, der gælder i dag, for så vidt angår skærpene omstændigheder, og forslagsstillernes. Det er således, at der i dag kan idømmes op til 4 års fængsel, når der foreligger skærpene omstændigheder. Kristeligt Folkeparti foreslår 5 år. Jeg vil opfordre justitsministeren til at se til, at domstolene i grelle tilfælde anvender maksimumstraffen.

Desværre har vi sikkert alle oplevet enten direkte eller via medierne, at spritbilister, som gentagne gange har kørt i spirituspåvirket tilstand, fortsætter med dette for til sidst at forvolde en ulykke med død eller voldsom lemlæstelse til følge.

Ét er, at det at miste et barn eller en pårørende er noget af det mest grufulde, forældre kan opleve, noget andet er, at forældrene derefter kan opleve, at spritbilisten får en alt for mild dom.

I B.T. i dag fortæller en familie om deres store sorg over at have mistet deres lille datter på grund af en spritbilists døds-kørsel, og så skal det nævnes, at det ikke engang var første gang for dennes vedkommende.

Det at miste et barn er det værste, der kan overgå forældre, men oven i det er det rystende at se, at spritbilisten, efter at han har sovet ru-

[Inge Dahl-Sørensen]

sen ud, får lov til at køre hjem. Som lovgivningen er i dag, kan politiet intet gøre. Dette kan vi simpelt hen ikke leve med, og det er vel også derfor, Kristeligt Folkeparti fremsætter sit forslag.

Af den grund vil jeg kraftigt opfordre justitsministeren til at følge disse sager meget nøje. Vi må bede om, at det bliver pålagt domstolene at anvende den bestående lov i større omfang. Når vi så har konstateret den nuværende lovs præventive virkning, kan vi drøfte nødvendigheden af en yderligere skærpelse, som det foreslås.

Derfor må jeg i denne omgang afvise forslaget med den bemærkning, at justitsministeren ser til, at den nuværende lov virkelig anvendes som påtænkt.

For så vidt angår beslutningsforslag nr. B 23 om afvænningsbehandling af spritbilister, er der igen tale om nogle positive samfundsrelevante betragtninger.

Da der er sat initiativer i gang, jf. justitsministerens bemærkninger, mener vi i Venstre, at disse initiativer skal stå deres prøve, før vi gør yderligere.

Jeg kan godt forstå det hensigtsmæssige i, at det er dommeren, der dømmer, frem for at det efterfølgende er kriminalforsorgen, der tager initiativ til at få klargjort spiritusproblemet for den dømte. Hvis det efterfølgende viser sig, at initiativerne ikke bliver den succes, som man har regnet med, er vi parat til at drøfte spørgsmålet igen.

For så vidt angår beslutningsforslag nr. B 24 om konfiskation af motorkøretøj ved spirituskørsel, må jeg sige, at jeg principielt er enig i, at samfundet i visse situationer har pligt til at gribe til drastiske repressalier over for nogle borgere. Vi må huske, at samfundet ikke skal ledes på de kriminelles præmisser, men på de lovlydige borgeres betingelser. Derfor kan vi i Venstre godt forestille os, at de svenske regler om konfiskation indføres her i Danmark, måske tilpasset mit eget forslag om registrering i Centralregistret, opsigelse af forsikring og derfor opsigelse af finansiering og formodentlig salg af køretøj eller omregistrering til ægtefælle.

I dagspressen er det fremme, at man bekymrer sig om problemerne for banken, der ofte har sikkerhed for lån i bilerne. I Venstre bekymrer vi os klart mere om ofrenes problemer end om de finansielle institutioners – de har trods alt kun materielle overvejelser at gøre.

Selvfølger kan sådanne praktiske problemer løses. Jeg har selv anvist nogle veje over Centralregistret. Konfiskationsværdien skal samfundet selvsagt ikke have fuldt ud for at få nogle penge. Det handler om at fratage spritbilisten dennes køretøj, således at nye voldsulykker kan undgås.

Under alle omstændigheder har vi her et område, hvor der må kræves tværpolitisk nytænkning og samarbejde. Disse alvorlige problemer vedrører os alle. Tragedien kan ramme enhver som et lynnedslag uanset politiske holdninger.

Derfor lægger jeg vægt på, at vi alle uanset parti arbejder seriøst og målbevidst på at få denne samfundsopgave løst til fordel for de personer og deres familier, der kommer til at undgælde for, at vi ikke får dæmmet op for de urimeligheder, vi i dag har med det stigende spiritusforbrug i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det var en udmærket tale, Venstres ordfører holdt, men den konkluderer jo det samme, nemlig at vi faktisk ikke rigtig kan gøre noget ved det. Når det gælder spritdrabene, ligger problemet i, at domstolene ikke vil anerkende, at det faktisk sker med forsæt. Det er det jo sådan set heller ikke. Men i det øjeblik, man tager sin bil og kører i spirituspåvirket tilstand, ved man, hvad man gør, og så kan man ikke kalde det uagtsomt. Så skal man have brugt strammerammerne fuldt ud, må man have en mellemting imellem det overlagte drab og det uagtsomme – det, vi kalder spritdrab – og det er i den forbindelse, vi har sagt, at det kunne være en idé at vise domstolene, at vi mener det alvorligt, ved at forhøje strafferammen.

Knud Lind (FP):

Jeg vil først sige tak til Kristeligt Folkeparti, for det er jo et meget alvorligt og vigtigt emne, vi taler om, og jeg kan allerede her fra starten sige, at vi vil give disse forslag en positiv behandling under udvalgsarbejdet.

Vi kan også give tilslutning til justitsministerens forslag om gebyr i forbindelse med generhvervelse af køretøjet.

Vi finder det meget uheldigt, at de, som aldrig har begået en færdselslovsovertrædelse, skal betale et gebyr, mens de, som bevisligt har lavet en af de værste færdselslovsovertrædel-

[Knud Lind]

ser, der findes, altså slipper gratis, medmindre det forslag, som nu kommer i dag fra ministeren, er en af de sædvanlige prøveballoner, og det ved vi jo ikke noget om.

Vi mener også, at man for så vidt angår notoriske narkomaner og alkoholikere bør stille det spørgsmål, om de i det hele taget skal kunne erhverve et kørekort. Det er egentlig et spørgsmål, om de i det hele taget bør kunne få noget kørekort, så længe det ikke lægeligt er bevist, at de er fuldstændig ude af deres afhængighed.

Vi vil rose Kristeligt Folkeparti for deres forslag, selv om vi ikke er helt enige i alt, hvad Kristeligt Folkeparti har skrevet. Blandt de forskellige forslag, som vi behandler her i dag, er jo bl.a. lovforslag nr. L 32 om kørsel i frakendelsestiden, og derom vil vi gerne gøre opmærksom på, at dets gennemførelse kræver flere afsoningspladser, flere fængsler m.v. og kontrol. Det kræver altså meget personale, det er meget ressourcekrævende, og det er i øvrigt også ret vanskeligt at tage dem, som kører i frakendelsesperioden.

I denne forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der allerede i dag findes konfiskationsregler i færdselsloven, men de bliver bare ikke brugt særlig meget, kun i ganske enkelte tilfælde. Jeg kan erindre Bøje Nielsen-sagen i Næstved, men det er faktisk også den eneste, jeg kan huske, hvor man tog disse konfiskationsregler i brug.

Det, som undrer mig lidt – og det vil jeg egentlig gerne stille op som et spørgsmål – er, at man som regel konfiskerer både redskaber og våben m.v., herunder også biler, fra den, der begår krybskytteri og f.eks. skyder en stakkels gammel ræv – her er mulighederne, og det ligger fuldstændig klart, at de også bliver brugt – mens den, der slår et andet menneske ihjel på grund af spirituskørsel, bare kan køre videre. Når man er ædru, får man nøglen udleveret af politiet til mordvåbnet, vær's'go, fortsæt! Det er altså forskellen: Når man har skudt en gammel ræv, bliver både jagtgevær og det hele konfiskeret, men i det andet tilfælde får man udleveret mordvåbnet næste dag, og der bliver sagt: Vær's'go, fortsæt!

Med lovforslag nr. L 33 ønsker man den nuværende promille grænse på 0,80 nedsat til 0,50. Samtidig kan man høre – det er vist SF, der har nævnt det – at man har problemer med de alkotest, der foretages i politiets køretøjer.

Dertil vil jeg sige, at en virkelig nøjagtig vurdering ville forudsætte, at grænsen kom helt ned på 0, og så kunne man også bruge dem hver gang, hvis det endelig var. Men jeg vil godt gøre opmærksom på, at der skabes 0,20 til 0,25 promille pr. genstand, og det vil sige, at Kristeligt Folkepartis forslag er ca. 2 genstande.

Men selve blodprøven er der faktisk også vanskeligheder med. Når der er tale om medicinmisbrug og brug af narkotiske stoffer i forbindelse med kørsel i bil, hæfter man sig alene ved det med alkohol, men spørgsmålet er, om man ikke burde sætte lidt mere ind, når det drejer sig om andre stoffer og i særdeleshed medicinmisbrug.

I spørgsmålet om afvænningsbehandling har justitsministeren fået besked på af fru Kirsten Lee, at han skulle sende en ballon op. Her vil jeg gøre opmærksom på, at vi er en lille smule bange for, om denne afvænningsbehandling skal gå hen og blive en slags tilbudsordning og en sovepude, der får folk til at sige: Jeg vil ikke ind at sidde, så jeg tager den med afvænnings i stedet for. Vi har på lignende vis disse ordninger, hvor folk har arbejdet i stedet for at afsone. Men når man nu nævner det her, rejser det jo et meget stort spørgsmål, nemlig om man også skal tage afvænningsystemet i brug over for alle andre forbrydelser og ikke bare spirituskørsel.

Endvidere foreslår man en skærpelse af reglerne. Jeg mener, man kan sætte spørgsmålstegn ved domspraksis i dag, og at straffen først og fremmest, som det har været god dansk ret i mands minde her, bør afhænge af handlingens grovhed; man skal passe på med at sætte ind med en for bastant strafudmåling.

I øvrigt vil jeg sige til Kristeligt Folkeparti, at sådan som jeg har opfattet § 249 som et stk. 2, får man det indtryk, at man faktisk her taler om det, der hedder anden form for legemsbeskædigelse, men man har egentlig ikke rigtig tilkendegivet det. Man må rette mig, hvis det er forkert, men man tilkendegiver det faktisk ikke så tydeligt, som vi måske kunne ønske.

Til slut vil jeg blot gentage, at vi har nogle konfiskationsregler, men de bliver bare ikke brugt, og når de endelig bruges, sker det måske hvert 20. år.

Samtidig må vi nok erkende, at der kræves en holdningsændring til fænomenet spirituskørsel, for realiteten er jo i dag, at man ude i

[Knud Lind]

befolkningen mener, at den, der bliver taget for spirituskørsel, bare har været uheldig. Det er næsten, ligesom når man siger, at Danmark har været uheldig og tabt en fodboldkamp. Denne holdning skulle vi gerne have ændret til en mere bevidst holdning over for det problem, der hedder spirituskørsel.

Men vi mener som sagt, at man her fremfører alt for mange undskyldninger fra justitsministerens side, når man taler om konfiskation af køretøjer, for det ville betyde, at man heller ikke kunne konfiskere inden for de andre områder, krybskytteri osv., og jeg mener, at man kunne sagtens lave disse regler. Der findes som sagt allerede regler om konfiskation, og at man ikke har brugt dem, er en helt anden sag. Men hvis man virkelig brugte konfiskation, er jeg sikker på, at det ville slå langt hårdere.

Så er der nogle, der siger: Jamen, hvis nu køretøjet er købt på afbetaling osv. Ja, for det første er der jo en risiko ved enhver handel, men dernæst er der jo altså også det, at man kunne tage et tilsvarende beløb. Dertil vil nogle måske sige: Jamen så kører de jo alle sammen i en gammel bil, når de er ude at køre spirituskørsel. Ja, der er problemer. Men jeg er sikker på, at problemerne vedrørende konfiskation ville kunne løses, hvis viljen var til stede hos justitsministeren, men det er mit indtryk, at den vilje ligesom de andre ting ikke er til stede. Det hele slutter med nogle prøveballoner og så den almindelige grøftegravning, hvor man siger, at man desværre ikke kan gå ind for det forslag og desværre ikke for det forslag osv. osv., og så vil man nok selv på et eller andet tidspunkt komme frem med noget, der skulle kunne ordne tingene, men vi har jo set, at der intet er sket indtil nu, uagtet der har været nedsat en færdselssikkerhedskommission, som hr. Helge Adam Møller påstår han har været medlem af siden dens begyndelse, og der var jo også én før den.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Det er klart, at det er et problem, som jeg også har fået oplyst, at den, der har siddet i detentionen, får nøglen udleveret, når vedkommende går ud om morgenen. Her kunne man overveje konfiskation – det var jeg inde på i min ordførertale – men man har ikke nævnt begrebet kortvarig beslaglæggelse. Det burde man også tage med i overvejelserne, for jeg kan fuldt

tilslutte mig, at man ikke udleverer nøglen og dermed giver nøglen til et mordvåben.

Men det er lidt svært at forstå hr. Knud Lind og Fremskridtspartiet, for på den ene side fornemmede jeg, at ordføreren ønskede skærpe, men der var jo nogle problemer, fordi det medførte nogle offentlige udgifter, så hr. Knud Lind var lidt radikal på dette punkt. Hvor er viljen så hos Fremskridtspartiet i denne sag?

Hr. Knud Lind sagde, at det opfattes som et uheld at blive taget for spirituskørsel. Jeg har også været inde på, at man kan køre ca. 7 millioner kilometer, før der er risiko for at blive taget, men det betyder, at der skal sættes mere overvågning og dermed større ressourcer ind, og har Fremskridtspartiet og hr. Knud Lind viljen til det? Det er klart, at det, vi taler om her, er en ændring af livsstil. For bilister er det kun bilkørsel, der duer.

Vi har ikke talt om kollektiv trafik i dag, men det nævnte jeg i foråret under redegørelsesdebatten. Jeg skal her yderligere blot sige, at vi nærmer os julen, og det sidste par år er der ude i amterne indsat natbusser for at imødegå spirituskørsel i forbindelse med de hellige julefrokoster, og vi må konstatere, at de har haft en god virkning. Der er gjort en indsats ude i regionerne mod spritkørsel, og kampagnerne er lykkedes.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Til den socialdemokratiske ordfører vil jeg sige, at jeg beklager, at jeg ikke fik nævnt begrebet beslaglæggelse – det var med i mine tanker – fordi det var måske en bedre form, men den kræver altså lidt plads.

Hvad angår økonomien, vil jeg gerne sige, at viljen skam er til stede i Fremskridtspartiet. Men i forhold til Socialdemokratiet er vi i Fremskridtspartiet lidt mere realistiske. For jeg skal nemlig sige den socialdemokratiske ordfører, at mens hr. Ole Espersen var justitsminister, fandt man ud af, at der var en kæmpe afsoningspukkel, og så begyndte man ligesom at fjerne bl.a. inden for det, der hedder brugstveri. Jeg erindrere, hvordan politiadvokater måtte sidde og skrive ud til folk, om de nu også havde lyst til at blive benådet og få nedsat straf osv. Samtidig begyndte man at nedlægge arresthuse, og det er fortsat senere hen, idet den nuværende regering sætter dem til salg, men man

[Knud Lind]

kan jo ikke både sælge arresthusene og samtidig sige, at man vil have en hel masse mennesker ind at sidde. Det går altså ikke.

Det er derfor, vi er realistiske over for det spørgsmål, og det er også derfor, vi ikke er helt afvisende over for det behandlingsspørgsmål for så vidt angår alkoholikere, som jeg ved fru Kirsten Lee vil komme frem med om et lille øjeblik.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg fik ikke et klart svar fra Fremskridtspartiets ordfører på, om man vil bruge de ekstra offentlige udgifter, for det indebærer jo Fremskridtspartiets forlangende, eller disse offentlige bygninger skal sættes til salg, og det skal privatiseres. Det kunne også være nogle af de ting, som hr. Knud Lind tænkte på, og som er Fremskridtspartiets generelle politik.

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil også gerne være med i rækken af personer i dag, der faktisk siger tak til Kristeligt Folkeparti for, at vi får denne her debat frem, og vi er også indstillet på i Det Radikale Venstre, at der skal ske noget over for spiritusbilisterne. For spritbilisme er et stort problem, og vi ved, at mange spiritusbilister er alkoholikere. Det er altså mennesker, som kan være fysisk afhængige af alkohol, eller som skades fysisk, psykisk eller socialt af deres alkoholforbrug. Og når man fradømmes sit kørekort på grund af en spritdom, har man i hvert fald et socialt problem.

Vi er enige med Kristeligt Folkeparti i, at det er nødvendigt med en skærpet indsats over for spritbilister, og det har justitsministeren også tilkendegivet. Men vi tror ikke på, at det mest hensigtsmæssige er at forlænge en fængselsstraf fra 1 til 2 år eller fra 4 til 5 år, som Kristeligt Folkeparti foreslår.

Jeg er enig med justitsministeren i, at det er alt for snæver en indgangsvinkel. Vi ved, at når så mange spritbilister er alkoholikere, skulle vi måske begynde med at gøre noget ved det problem, for folk bliver jo hverken mere eller mindre alkoholiserede af at sidde i fængsel i 2 år i stedet for 1.

Det ville efter vores opfattelse være mere konstruktivt, om man i stedet overvejede alkoholistbehandling som et alternativ til frihedsstraf for nogle af disse forseelser.

Man skal være klar over, at en sådan behandling nok skal strække sig over et år eller to – det er ikke noget med, at man bare lige kan holde et foredrag for folk en uges tid eller to; og ophører man med behandlingen i utide, bør fængselsstraffen selvfølgelig forfalde uforkortet. Det er også nogle af de tanker, jeg forstod justitsministeren var inde på.

Fru Margrete Auken sagde noget om, at man jo havde lavet disse forsøg i Grib Skov og på Kragsskov Hede med behandling af alkoholikere, men ikke opnået særlig gode resultater.

Så vidt jeg har forstået, er der tale om, at man faktisk har haft held til at behandle med godt resultat 20 pct. af de alkoholikere, der har modtaget tilbud. Det er ikke så ringe. Man skal her se på, at der ikke er nogen behandlingssystemer for alkoholikere, der når resultater, der er langt bedre end 30 pct.s god effekt, så hvis man kan få 20 pct. inden for kriminalforsorgen, hvor man nok har et særlig belastet klientel, er det absolut tilfredsstillende og gør det værd at gå videre ad den vej.

Vi er i Det Radikale Venstre tilfredse med, at justitsministeren i dag har tilkendegivet, at han nu også vil eksaminere unge om kørsel og promiller. Det er efter vores opfattelse helt uholdbart, at man underviser unge i spiritus og kørsel, men ikke eksaminerer dem, når de skal aflægge køreprøven.

Det skal naturligvis være sådan, at de unge mennesker slet ikke skal have et kørekort, hvis de ikke kan demonstrere, at de har fattet, at drikkeri og bilkørsel ikke hører sammen.

Vi afviser som flertallet i Færdselssikkerhedskommissionen at nedsætte promillegrænsen fra 0,8 til 0,5. Vi ser ikke nogen grund til at kriminalisere en gruppe trafikanter, som ikke udgør nogen større trussel mod færdselssikkerheden.

Hvad angår forslaget om afvænningsbehandling af spritbilister, må jeg sige, at når domstolene i dag kun i begrænset omfang anvender muligheden for at idømme betingede straffe kombineret med alkoholistbehandling, så er det formentlig, fordi man ved, at denne form for tvungen behandling ikke gør særlig stor gavn. For at behandling af alkoholikere skal have virkning, må man først som alkoholiker erkende, at man har et problem; den erkendelse er utrolig vanskelig at få alkoholikerne til at gøre, og det kan næppe fremmes ved dom.

[Kirsten Lee]

Det er derfor, vi siger: Lad os tilbyde alkoholikere behandling som et alternativ til frihedsstraf. Lad dem få lov at vælge, for så skal man dermed tage stilling til sit alkoholproblem.

Det er rigtigt, som justitsministeren siger, at det er en meget voldsom sanktion at konfiskere spritbilisters biler. Men jeg synes nok, det er muligt at overveje, om man ikke i hvert fald kunne arbejde videre med en midlertidig konfiskation. Det er vel igen et tilfælde, hvor spritbilisterne specielt i gentagelsestilfælde kunne få valget mellem at lade sig behandle eller få køretøjet konfiskeret i en periode. Det vil vi gerne være med til at se nærmere på i udvalget.

Fru Inge Dahl-Sørensen var inde på, at det er særpræget, at spritbilister efter at have sovet rusen ud kan få lov til at tage deres bil og køre hjem. Jeg er enig med Venstres ordfører, for nok er alkometeret ikke helt præcist, men det er præcist nok til, at man på baggrund af det kan fratage kørekortet uden at udstyre folke med et midlertidigt kørekort.

Jeg vil også gerne herfra tilkendegive, at vi støtter justitsministerens idé om, at folk skal betale 450 kr., eller hvor meget det er, når de skal til orienterende køreprøve efter at have mistet kørekortet på grund af spiritus. For min skyld må justitsministeren også meget gerne sørge for, at folk grundigt eksamineres og også undervises eller lader sig undervise i forholdene omkring alkoholistbehandling.

Hr. Knud Lind spurgte, om man nu også skulle til at tage afvænningsforsøg i brug over for andre forbrydelser end spiritusforbrydelser. Vi ved jo godt, at en meget stor del af klientellet i vores fængsler har alkoholproblemer, og de, der har langvarige domme, kan måske have gavn af en alkoholistbehandling og får den, så vidt jeg ved, også tilbudt. Men når det drejer sig om relativt kortvarige domme, er det ikke meget at give folk et 1- eller 2-ugers-behandlings-tilbud; det kommer der som sagt ikke noget ud af.

Skal man behandle alkoholikere, skal tilbudet være relevant. Det skal være langvarigt, 1 år eller 2 år, for at der kan komme noget ud af det, og derfor mener vi, at man skal give folk det som et alternativ, en alternativ valgmulighed.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

De misforståelser, der kan forebygges, skal

man forebygge, og jeg vil meget nødig tages til indtægt for at have været så skeptisk over for behandling, at det ikke er noget, vi i SF støtter meget. Det gør vi.

Jeg synes ikke, at 20 pct. er noget særlig imponerende resultat. Men fru Kirsten Lee har da fuldstændig ret i, at sammenlignet med kriminalforsorgens andre resultater er vi henne i den flotte ende, og på den baggrund giver vi det selvfølgelig støtte.

Jeg er glad for, at fru Kirsten Lee også nævnte en af de påvirkningssider, vi har over for de unge. Jeg ved ikke, hvor mange herinde der har set det nye kørelærerundervisningsmateriale. Der kan man f.eks. se et fotografi af alle de glas og alle de genstande, man må drikke, inden man kører bil. Den er altså ikke god at gå ud i verden med.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi også bliver klar over, at 0,8 da ikke er nogen ønskværdig promille. Det var da bedre, om de kørte med 0,5 eller ingen, selvfølgelig. Risikoen for, at man kommer ud i en ulykke, når man har mellem 0,5 og 0,8 promille, er den dobbelte af, hvad den er, hvis man er under 0,5. Man skal bare lige forstå, til sammenligning, at risikoen ved natkørsel er 5 gange større end ved dagkørsel – bare for, at vi forstår, hvad det er, vi siger, når vi siger risiko.

Men der er da ikke nogen herinde, der ikke gerne så, at vi meget sjældent oplevede, at mennesker havde over 0,5 promille. Det håber jeg da er fremgået af det, jeg på SF's vegne har sagt. Det er bare spørgsmålet om, hvordan vi opnår resultater, vi har diskuteret.

Men jeg vil da bestemt ikke lade være med at nævne det, som fru Kirsten Lee også dér nævnte, nemlig at vi bliver nødt til at være mere omhyggelige i vores påvirkninger, også over for de unge, men selvfølgelig i det hele taget.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Først til fru Margrete Auken.

Når jeg sagde 0 promille og principielt går ind for 0 promille, så er det jo, som jeg sagde før, et livsstilsspørgsmål, for når vi sætter en grænse på 0,5, 0,8 eller 0,2 primille, betyder det, at vi siger: Du må godt drikke øl eller spiritus og så køre bil. Og vi er jo enige om, at bilkørsel og spiritus ikke må kombineres.

[Erling Christensen]

Hvis grænsen sættes på 0, er der ingen undskyldning for at tage bare en enkelt genstand. Jeg har jo nævnt det utopiske i det, men jeg vil godt forklare, at det ville være pædagogisk mere rigtigt.

Fru Kirsten Lee gjorde meget ud af behandling og behandlingstiden – det kan vare 1 år, 2 år. Deri indgår også antabusbehandling, og det kunne så også være et spørgsmål til forslagsstillerne. Vil fru Kirsten Lee og forslagsstillerne være med til at gøre det billigere at tage antabus? For både De Radikale og Kristeligt Folkeparti har jo ved at sætte afgiften op for medicin været med til også at gøre antabusbehandlingen dyrere.

Hvis forslagsstillerne mener noget med det forslag, de har fremsat, og ikke bare kører på en dobbeltmoral – men det er selvfølgelig også bedre end moral, dobbeltmoral må være dobbelt så godt! – må det også indebære, at man siger ja til at gøre antabusbehandling lige så billig, som den var, før de to partier var med til at lægge afgift på antabusbehandling.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er til hr. Erling Christensens flotte sætning om, at nul, det er renlivet, der er ikke noget dér. Altså kunne vi løse alle vores problemer, sådan at vi f.eks. forbyder kriminalitet? Jeg synes, vi skal lave et lovforslag, hvor vi simpelt hen forbyder kriminalitet. Det er der orden i, ikke? Sådan!

Man skal nærmere se på, hvor vi kommer hen med tingene, og der spekuleres i øjeblikket næsten i de grænser, i, hvor de ligger henne. Det er jo ikke, fordi f.eks. Rådet for Større Færdselssikkerhed er forfaldent til alkoholisme, at man er gået væk fra kampagnen »ingen-ting« og er gået over til den kampagne, der hedder »beslut dig før det første glas«. Det hedder deres kampagne nu.

Jeg tror, der er baggrund for det, og det, som jeg synes skal være budskabet, når vi snakker om noget så alvorligt som færdselssikkerhed, hvor vi altså har det største voldsproblem i vores samfund overhovedet, er, at det, det drejer sig om for os, er at få de ulykkestal ned og ikke lave noget til indvortes brug, så vi kan føle os lidt bedre.

Og så vil jeg lige fortælle dem, der skulle være i tvivl om sammenhængen her, at en af de fin-

ske trafikikkerhedsforskere meget klart sagde – og de har altså en noget skarpere holdning til spirituskørsel, de har lavere promillegrænser, end vi har – at 20 km's overhastighed svarer til at køre med 1 promille, hvad angår nedsat reaktionstid. Kunne man få denne forsamlings til ikke bare, når de er herinde, men også når de kører i taxaer og i biler rundt omkring, at forstå det, så havde vi opnået en hel del.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Erling Christensen, at jeg har den opfattelse, at det ikke er prisen på antabus, der afholder alkoholikere fra at tage den. Og hvis man endelig havde dræbt eller lemlæstet et andet menneske, så havde jeg slet ikke noget imod, at man betalte en lille smule mere for sin antabus, hvis det var det, det kom an på.

Men så skal vi jo også sige, at der også er alkoholikere, der bliver behandlet uden antabus, og der er nogle alkoholikere, der også har gavn af den behandling.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Så vidt jeg erindrer, er der noget med, at Socialdemokratiet ønsker at nedsætte ølprisen og sådan nogle ting. Så kan der vel blive endnu flere, der får råd til at drikke det, og skal de så have noget antabus, der er gratis, bagefter? Der kan også være mangel på logik fra anden side.

Kristeligt Folkeparti ønsker skærpede afgifter, fordi vi ikke mener, at man skal opfordre til at drikke på den måde. Jeg tror, at folk, der virkelig skal ind i en behandling, også godt kan få antabus. Er der nogen, der ikke får den på grund af deres økonomi, kan vi tage de sager op til behandling, men det er lidt af en floskel at komme med i en debat her, hvis man ikke selv er indstillet på, at der også skal gøres noget for, at det ikke skal være så nemt og så billigt at få fat i de ting, der forårsager promillerne.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Det, vi snakker om her i dag, er spirituskørsel. Det har noget med livsmønsteret at gøre, det har noget med holdning at gøre, det har no-

[Erling Christensen]

get med at motivere mennesker til at undlade at blande spiritus og bilkørsel at gøre. Og i forbindelse med motivation, fru Kirsten Lee, er prisen en høj faktor, når vi står over for en behandlingstid, som fru Kirsten Lee selv sagde strækker sig over 1-2 år.

Jeg er udmærket klar over, at når man er i institutionerne, i arrest eller i fængsel, og man bliver udsat for antabusbehandling, så kan man få det gratis. Men var fru Kirsten Lees synspunkt i replikken her udtryk for, at fru Kirsten Lee vil sige, at de, der bliver tilbudt behandling i forbindelse med spirituskørsel, også kan få udleveret antabus gratis, når de er hjemme, så synes jeg, det er fint. Så har vi opnået noget ved det, jeg har sagt.

Til forslagsstillernes ordfører vil jeg sige, at når Socialdemokratiet i sin plan Gang i 90'erne snakker om afgift på øl, så er det ikke et spørgsmål om, at vi tror, at salget af øl går op i den forbindelse. Det, det handler om i den forbindelse, er grænsehandelen, for der bliver ikke drukket mere øl, fordi man sætter prisen ned på øl. Man henter det i øjeblikket på den anden side af grænsen, og det er det problem, vi står med.

Jeg synes, at det havde været bedre, om forslagsstillernes ordfører havde givet udtryk for, om man var indstillet på at give denne antabusbehandling gratis.

Søren Bastholm (CD):

De lovforslag og beslutningsforslag fra Kristeligt Folkeparti, som vi i dag behandler, er jo alle sammen pæne og nydelige – paradeforslag kunne man måske kalde dem. Men hvad er det egentlig, Kristeligt Folkeparti vil opnå med dem?

Ja, jeg ved godt, at man anser det for sandsynligt, at antallet af spritkørsler og eventuelle følgeskader vil falde. Men vil det nu også blive resultatet?

At sætte promillegrænsen ned til 0,5 vil nok ikke give den store effekt. Nej, så skulle man hellere sætte promillegrænsen ned til 0, for så måtte der overhovedet ikke drikkes noget, hvis man skulle ud at køre bil.

Men vi har så det lille problem, at vi her i Danmark er kendt for at have et forholdsvis afslappet forhold til spiritus, og en enkelt øl efter fyraften skulle det jo nok kunne lade sig gøre at drikke, hvis man har arbejdet hårdt dagen igennem. Det kan også tænkes, det sker her i huset.

Nej, man skal se det hele fra den anden side. Oplysning og kampagner er nok dér, hvor man skal sætte ind, hvis man vil nogle af problemerne til livs. Men det vil jeg komme tilbage til senere.

At hæve forskellige strafferammer mener vi heller ikke er vejen frem. Hvorfor skulle de i øvrigt hæves, når vi ser, at kapaciteten på arresthuse og fængsler af sparehensyn er skåret ned? Ofte og oftere er det jo en bødestraf, der bliver brugt, så her mener CD ikke, at der er grund til en forhøjelse. Det har ikke nogen præventiv virkning.

Afvænnning? Ja, selvfølgelig skal de afvænnes, de alkoholikere, der ønsker det. Men de andre kan vi altså ikke hjælpe. Man kan ikke tvinge alkoholikere til afvænnning, hvis de ikke kan indse, at de har et problem. Derimod skal vi arbejde med dem, så de måske på et eller andet tidspunkt kommer til at indse deres problem. Her mener CD til gengæld, at vi skal gå ind og støtte disse mennesker mest muligt.

I problemet med konfiskation af køretøjer tror jeg at man fra Kristeligt Folkepartis side har glemt, at mange biler jo er fælleseje. Det ville så give det resultat, at man ville straffe nogle uskyldige mennesker.

Nej, man skal sætte ind i forbindelse med oplysning og kampagner. Her kan man til gengæld ikke bruge ressourcer nok. Man kunne forestille sig, at der blev lavet en kampagne a la den AIDS-kampagne, der kørte sidste år, for store problemer kan der ikke blive oplyst nok om.

Her vil CD gerne være med, og vi tror, at den virkning, der ligger i oplysning og kampagner, vil være meget bedre end de forslag, der ligger til behandling nu. Jeg ved, at man i Nordjyllands Amt har kørt en kampagne primært med henblik på de unge, hvor resultatet var positivt. Man kunne forestille sig, at lignende kampagner for andre aldersgrupper kunne få samme positive resultat.

Hvis man endelig skulle lave love, der kunne hjælpe på retsfølelsen, skulle man måske se på de hårde spritkørsler. Her tænker jeg på de spirituskørsler, hvor alkometeret viser en promille på over 2,0. Hvis de laver grove kørselsfejl ved en lavere promille, kunne man måske også skride hårdere ind. Jeg kunne forestille mig, at man så kunne anholde og opretholde anholdelsen i 3 x 24 timer, så man i den tid kunne få foretaget

[Søren Bastholm]

en hasteanalyse via Retsmedicinsk Institut. Viste det sig, at promillen var over 2,0, skulle der falde dom og afsoningen starte med det samme.

Det ville selvfølgelig få nogle konsekvenser for de enkelte, men jeg tror, at den præventive virkning ville bære bedre. Dermed være ikke sagt, at det er i orden med en lavere promille, men jeg tror, det ville sætte antallet af spirituskørsler ned, og i den forbindelse vil jeg da godt udtrykke CD's foragt for spirituskørsler i det hele taget.

Endelig skal jeg dog gøre opmærksom på, at mere synligt politi samt flere kontroller også vil have en præventiv virkning.

CD kan således ikke umiddelbart støtte forslagene, men vi vil arbejde positivt med dem, når de kommer til udvalgsbehandling, for det er store problemer, som vi har pligt til at løse.

Sluttelig har jeg en bemærkning til hr. Knud Lind angående hans politikørsel i konfiskerede biler, som man gjorde i USA. Mener hr. Knud Lind virkelig, at den danske bilparks mange Skodaer og lignende er velegnede som politikør-retøjer?

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes, det er interessant at høre CD's ordfører, der i dag går ind for kampaner og oplysning, og nu skal der sandelig ske noget omkring alkoholproblemerne. I sidste uge havde vi en stor alkoholdebat i dette Ting, men da så CD sig ikke i stand til at stemme for en dagsorden, der kom med konkrete initiativer til, hvordan vi kunne styrke oplysning bl.a. på dette område.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg er jo i den situation, at jeg stort set kan sige tak til alle ordførere og til ministeren for en meget positiv behandling. Det synes jeg er dejligt, for ofte siger man, at når Kristeligt Folkeparti kommer med sådan nogle ting, er det, fordi vi er lidt overmorske og sådan lidt til en side, og derfor kan man ikke tage tingene alvorligt.

Vi har faktisk arbejdet med disse ting al den tid, vi har været i Folketinget, og det har vi gjort, fordi det virkelig er et alvorligt problem. Det glæder mig, at alle ordførere - CD's var nok den mest valne her - virkelig har understreget, at det drejer sig om alvorlige ting.

Når der drikkes spiritus, er man enig i, at så skal bilen ikke bruges. Derfor skal vi selvfølgelig arbejde meget kraftigt for, at biltrafik er alkoholfri.

Som det er sagt af den socialdemokratiske ordfører, er det nok umuligt at komme ned på nul. Men lad os så begynde at gå dernedad, ned til 0,5. Andre nordiske lande overvejer at gå lidt længere ned endnu.

Der blev sagt, at man stort set kan drikke to genstande, nogle kan måske tage tre eller fire, og det er det, man ikke rigtig forstår ved promillekørsel. Er man først oppe omkring det, man tror man må drikke til de 0,8, fortsætter mange måske. Derfor har 0,5 promille-grænsen måske den største præventive virkning, sådan at forstå, at man altså ikke kan indtage så meget. For selvfølgelig er det forkasteligt at fortælle unge og andre, at man udmærket godt kan drikke et par øl eller lidt til og tage sin bil og køre.

Jeg synes, man må respektere de mennesker, som ved frokoster og andre steder siger: Jeg er i bil, jeg drikker overhovedet ikke spiritus. Det er der i de andre nordiske lande mange flere der gør end i Danmark. Herinde kunne vi jo også tage ved lære af det. Jeg har tit tænkt på det ved frokoster og andre lejligheder, hvor man sætter sig ind i sin bil efter at have indtaget måske ikke så lidt.

Man er måske bange for at kriminalisere. Man er bange for ikke at tilgodese alt og alle, og så tør man ikke have en holdning. Det er det, jeg savner mest i dag. Man har meget sympati, og man har meget forståelse, og det er også godt nok, men når så ulykken sker, siger man: Ja, det er altid de andre. Heldigvis er det jo ikke mig selv, det rammer. Det er jo en stor fordel ved det her, det er jo heldigvis de andres børn, der bliver dræbt, de andres ægtefæller, de andres forældre. Derfor er man åh så large. Men så en dag er det måske ens egen, det rammer, ens egen lille pige eller dreng eller en tæt på. Og så begynder alvoren pludselig at gå op for en, og hvilke konsekvenser det egentlig har.

Men så siger man: Nå ja, men den stakkel, der kørte den bil, han eller hun kunne jo sådan set ikke rigtig gøre for det, for de var jo mere eller mindre berusede. Og når de så kommer i retten, får de at vide, at de bliver dømt for uagtsomt manddrab, og så får de måske et halvt år. Tilbage sidder en far og en mor eller en ægtefælle

[Inger Stilling Pedersen]

le: Nå ja, det menneskeliv, det var altså det værd! Havde det været et røveri i banken eller man havde taget nogle penge, var det måske blevet 2, 3, 4, 5 år. Det siger noget om, hvad vi vurderer et menneskeliv til, og det er måske her, det er galt.

Når Kristeligt Folkeparti ønsker strafferammen sat op, er det først og fremmest for at give et signal til domstolene om, at vi ønsker skærpede sanktioner her. Og som jeg sagde før, ønsker vi, at der også er en dom, når det gælder spritdrab, så det ikke betragtes som uagtsomt at tage sin bil, når man er beruset; det er med fuldt overlæg.

Man kan diskutere, om bilen skal kunne konfiskeres, om det går ud over ægtefællen og meget andet. Nu er det jo et beslutningsforslag, og det vil sige, at man kan drøfte, hvordan det skal udformes. Der har jo været mange ting fremme i dag, som udmærket kunne indgå i sådan en beslutning om, hvad man skal gøre. Vi synes, det er helt i orden, at det får nogle konsekvenser, og ikke mindst, når der sker alvorlige ting.

Der har også været nogle bemærkninger om afvænnning. Det er rigtigt, at man ikke kan tvinge folk til afvænnning. Men det kan godt indgå i en straf, sådan at man har et alternativ, og hvis man ikke overholder det, man har valgt, så går man selvfølgelig ind og får sin fulde straf.

Jeg synes, det er fint, at ministeren vil forlange et gebyr. Det er der mange der ikke har vidst var sådan. Så det håber vi kommer igennem meget hurtigt; selvfølgelig skal man betale for det.

Jeg er glad for, at ministeren begynder at forstå problemerne; det er altid noget. Men jeg kunne godt ønske, at man også begyndte at føre noget af det ud i livet.

Men så kan jeg ikke lade være med at drille en lille smule. For man siger, der skal mere politi til, og nu skal man lave razziaer og kampagner, men hvad gør man så på finansloven? Dét sætter man antallet ned, for nu skal der altså ikke bruges så mange i lufthavne og andre steder, og så kan man skære polistyrken ned.

Derfor vil Kristeligt Folkeparti tage konsekvensen og sige: Nej, vi skal ikke nedskære politistyrken. Ellers har de da for lidt at lave i dag. Hvis man er enig i – og det tror jeg næsten de fleste ordførere har sagt – at opdagelsesrisikoen betyder meget både i forbindelse med høj hastighed og med, om man er påvirket, må man

også indse, at det kræver, at der er folk, kan kan gøre det. Det lyder smukt at gøre det på papiret. Men det vil altså kræve, at politistyrken i hvert fald ikke skæres ned, men snarere forøges.

Det er heller ikke sikkert, det bliver dyrere. Den besparelse, der kunne ligge heri, var måske, at hvis man brugte nogle flere penge her, så fik man besparelser på nogle andre områder, sådan at der alligevel blev en besparelse i det.

Det lyder så smukt med kampagner, og det er jeg helt enig i. Oplysning og oplysning, man kan ikke sige det tit nok. Men man kan også oplyse så meget, at det ikke trænger ind. Jeg har tidligere sagt fra Kristeligt Folkepartis side, at det er væsentligt, at f.eks. tv-kampagner er meget realistiske. Man må gerne vise, hvad der sker ved et trafikdrab. Der er også nogle, der har talt om, at spritbilisterne skulle se de lemlæstede personer og opleve de tragedier, de har forårsaget, for at forstå alvoren i det.

Jeg håber, at Folketinget ikke bare vil sige en masse pæne ord, men at man også vil lytte til, hvad folk ude omkring siger og mener om de ting.

Jeg tror ikke, jeg møder et eneste menneske, som ikke er enig med mig i mine synspunkter. Det gælder, hvor jeg end kommer hen. Vidt forskellige mennesker siger: Du har ret, det er vigtigt, det dér. Mennesker bliver oprørt, og det er næsten hver eneste dag, man kan læse i avisen om et meningsløst spritdrab eller et menneske, som skal sidde i kørestol resten af sit liv eller få hele sin tilværelse spoleret.

Og derfor er det egentlige spørgsmål, som jeg vil gentage: Hvad er egentlig et menneske værd?

Når man dømmer disse spritbilister, hvilke udgifter har de så forårsaget for samfundet? Et barn, der bliver lemlæstet og skal være invalid måske i 30, 40, 50 år, hvad koster det samfundet?

Jeg håber meget, at den meget valne holdning, man har til spiritus og misbrug af de ting, ændrer sig, så man tør vedstå en holdning.

Spiritus er et farligt opløsningsmiddel. Det skal man omgås med respekt. Det kan man ikke sige ofte nok. Der er jo ikke nogen, der går imod brugen af det. Man kan diskutere, hvor meget og hvor lidt, men ansvarlig brug er jo ikke det, vi diskuterer. Det er misbruget.

Vi havde jo alkoholdebatten for kort tid siden, og derfor vil jeg sige, at det er meget vig-

[Inger Stilling Pedersen]

tigt, at vi, også når det gælder trafik, støtter hinanden. Der har været nogle kampanjer, hvor man fortæller om, hvad en god kammerat og en god ven gør, hvis man er i færd med at sætte sig ind og køre i spirituspåvirket tilstand. Men det er denne holdning med, at det er in, og det er fint, og det er smart; bare man ikke bliver opdaget, så gør det ikke så meget!

Jeg håber, at vi i udvalget kan få besvaret de spørgsmål, vi ønsker at stille om disse ting, og virkelig få noget af det gennemført. Det nytter jo ikke noget at snakke.

Næste gang vi nu tager avisen, måske allerede i morgen, og læser om det næste spritdrab, kunne vi måske sende nogle tanker tilbage til debatten i dag og sige: Nå ja, heldigvis var det heller ikke mig denne gang. Men skulle det blive en af os, kunne det godt være, at vi ville begynde at ændre holdning til det.

Man siger, at dommerne måske heller ikke rigtig forstår det, før det er deres eget barn, det sker for, og at man heller ikke forstår alle de alvorlige indbrud, der sker, før det er ens eget hus. Derfor skriver folk jo også i aviserne: Det skal måske overgå Folketingets medlemmer, før de forstår alvoren bag dette. Det skal vi selvfølgelig ikke ønske, men jeg håber, at alvoren bag er trængt ind.

Det er ikke noget, Kristeligt Folkeparti særligt skal markere i dag. Det er faktisk en meget, meget alvorlig ting både menneskeligt og økonomisk. Men vi siger tak, fordi man har forstået det, og så håber vi også, forståelsen giver resultater.

Justitsministeren (Engell):

Jeg synes, det er en god og saglig debat, der har fundet sted på baggrund af Kristeligt Folkepartis forslag. Den har jo klart demonstreret, at alle partier tager spørgsmålet om spritbilisme særdeles alvorligt, og det mener jeg også der er god grund til at vi gør.

Over en relativt kort årrække har vi kunnet se omkring 700 dræbte i trafikken i forbindelse med spritbilisme, og som fru Inger Stilling Pedersen helt rigtigt sagde, er det dermed noget, som påvirker tusinder af familiers skæbne.

Når man ser på statistikken, udgjorde spiritusuheldene i 1983-87 godt 20 pct. af alle de færdselsuheld, som politiet registrerede, hvor der var tale om personskade, og de er ansvarlige for 22 pct. af alle personskader og – synes

jeg, rystende – 31 pct. af alle færdselsdræbte. Jeg synes, alene de tal viser, at der er god grund til at tage dette problem alvorligt, at betegne det som et samfundspøblem.

Men jeg mener til gengæld også, det er vigtigt, som jo mange ordførere har været inde på, at de initiativer, som vi fra Folketingets og fra regeringens side sætter ind i forhold til spritbilismen, spænder over en vifte af forskellige initiativer. Det tror jeg er ganske afgørende nødvendigt.

Jeg skal blot knytte nogle enkelte kommentarer til nogle af de indlæg, der har været.

Hr. Erling Christensen og også fru Margrete Auken efterlyste et udspil fra regeringen. Ændringer af færdselsloven fremgår jo af regeringens lovgivningskatalog, og et sådant forslag kommer i denne samling. Jeg kan sige, vi er ved at lægge sidste hånd på det, og jeg håber, at vi kan nå at få det frem, så det kan komme til behandling her i Folketinget inden jul.

Så vil jeg også sige, at de forslag og initiativer, som jeg selv nævnte i mit indlæg indledningsvis, de 6 forslag, for de flestes vedkommende vil kunne gennemføres rent administrativt, og jeg er glad for – sådan har jeg i hvert fald opfattet ordførernes indlæg – at der er tilslutning til dem.

Det gælder for så vidt også spørgsmålet om dette gebyr, hvor jeg lægger ud til en mere åben drøftelse, om vi skal have det indført.

Så vil jeg sige – det er til hr. Erling Christensen og fru Margrete Auken, andre var også lidt inde på det – at når jeg lægger op til at inddrage Færdselssikkerhedskommissionen igen, er det ikke et udtryk for, at vi skal ind i et omsvøbsdepartement, eller at vi skal trække tiden ud, slet ikke. Jeg føler bare, det er rigtigt, at spørgsmålet, da det udspringer af Færdselssikkerhedskommissionens arbejde, så også får lov til at vende i kommissionen. Jeg mener ikke, at det nødvendigvis behøver at betyde, at tingene skal trækkes ud. Så vidt jeg ved, er der møde i kommissionen i januar måned. Jeg håber, man kan blive færdig hurtigt. Der er altså ikke tale om, at vi skal have en stor høringsrunde eller noget tilsvarende.

Hr. Helge Adam Møller var inde på spørgsmålet om politiets materiel, alkometrene, som er vigtige, når man ønsker at foretage en fuldstændig præcis bedømmelse af alkoholpromillen. Jeg kan sige, at politiet i dag råder over ca.

[Justitsministeren]

200 af disse instrumenter, og jeg vil da meget gerne drøfte med rigspolitechefen, om der er mulighed for på politiets materielinvesteringsplaner at gennemføre en opprioritering, så der sker yderligere anskaffelser. Men det er klart, det må jo ses inden for den samlede økonomiske ramme, som politiet har til rådighed.

Det er rigtigt, som hr. Helge Adam Møller sagde, at der er en vis usikkerhed knyttet til ballonerne, hvorimod alkometrene er betydelig mere præcise.

Fru Margrete Auken sagde i sit indlæg, at kampagner virker, og det synspunkt er jeg ganske enig i. Man kan vel sige det på den måde – det er også det synspunkt, som Rådet for Større Færdselsikkerhed har lagt frem – at de tre vigtigste grunde til at lade være med at køre spritkørsel er konstante kampagner, uheldsrisikoen og politikontrol, 3 vigtige incitament. Jeg synes f.eks., det er ganske interessant at se, at de kampagner, der er blevet kørt igennem en år-række netop omkring juletid, har haft en betydelig effekt. Og man kan så spørge, om det ikke er muligt igennem tilsvarende kampagner at opnå nogle mere varige resultater.

I hvert fald synes jeg, det er særdeles tilfredsstillende, at den massive indsats informationsmæssigt og også politiets virksomhed, der sættes ind netop i juleperioden, har vist sig at bære frugt.

Netop når vi taler om kampagner og information, mener jeg, det er meget vigtigt, at de unge, som endnu ikke har færdigdannede holdninger, bliver udsat for en massiv påvirkning gennem oplysningsarbejde og kampagner for ikke at ende som spritbilister.

Hr. Knud Lind var i sit indlæg bl.a. ude med det synspunkt, at afvænningsbehandling jo ikke måtte være en bekvemmelighedsløsning. Dertil vil jeg gerne sige: Det er der sandelig heller ikke tale om. Det drejer sig i denne sammenhæng om personer med et udtalt behov for alkoholbehandling, kort sagt en gruppe, hvor det ikke har nogen som helst effekt, om promillegrænsen er 0,5 eller 0,8. Det er mennesker, som lider af egentlige alkoholproblemer, hvor vi taler om en sygdom, og hvor det er vigtigt, at man får mulighed for at sætte ind med en behandling.

Derfor kan straf ikke stå alene, og det var også det, jeg var inde på i indledningen. Jeg mener, at det er en vifte af forskellige initiativer i

forhold til forskellige grupper af spritbilister, som er nødvendig, hvis vi skal opnå resultater.

Hr. Knud Lind sagde også, at der kræves en holdningsændring. Og det synspunkt er jeg til gengæld enig i, for det er da klart, at netop spørgsmålet om spritbilisme i høj grad også er et spørgsmål om holdning, hvor der i nærmiljøet, dvs. i den enkeltes familiemæssige, vennekreds, på arbejdspladsen osv. er en betydelig mulighed for at påvirke, for at skabe en holdning til disse ting og også at holde igen på hinanden.

Til gengæld må jeg sige, at hr. Knud Lind – det gælder i denne debat, det gælder også i en række andre debatter; vi havde jo også en lang drøftelse i Folketinget i går – synes jeg ofte mistror vores andres motiver, hvor vi får at vide, at vi ikke har viljen og vi vil ikke noget osv. osv. Jeg fremlagde i mit første indlæg en række initiativer, som kan gennemføres, som bliver gennemført administrativt. Det er et problem, at hr. Knud Lind altid ledsager en saglig debat med kaskader af beskyldninger og mistænkeliggørelse af os andre. Der er for meget bragesnak, hr. Knud Lind, og det synes jeg godt vi kunne blive sparet for.

Lad mig bare nævne et eksempel, hvor hr. Knud Lind sådan lige i forbifarten siger, at den nuværende regering vil jo sælge arresthusene. Hvad er det, vi taler om? Der er truffet beslutning om at nedlægge fire arresthuse. Der bliver bygget to nye, hvor den samlede kapacitet er større end de fires tilsammen.

Hvis vi altså skal føre en saglig, fornuftig debat om væsentlige problemer, hr. Knud Lind, så må jeg også bede hr. Knud Lind om at holde sig til kendsgerningerne og ikke komme med så mange, synes jeg, urimelige sidebetragtninger.

En del af debatten har, det har forskellige ordførere været inde på, helt naturligt koncentreret sig om spørgsmålet om forøgelse af risikoen fra de 0,5 til de 0,8 promille. Jeg synes, det er vigtigt at hæfte sig ved, at de undersøgelser, som bl.a. Rådet for Trafiksikkerhedsforskning har foretaget, viser, at med undtagelse af helt unge trafikanter er det ikke forbundet med nogen betydelig forøgelse af ulykkesrisikoen at køre med en alkoholpromille på 0,8 i forhold til 0,5 promille.

Undersøgelserne har også vist, at antallet af trafikanter, der kører med en alkoholpromille i dette interval, er meget stort, og endvidere har

[Justitsministeren]

man henvist til, at en nedsættelse af promillegrænsen ville binde væsentlige politimæssige ressourcer i forbindelse med kontrol af reglerens overholdelse. Det er i hvert fald min opfattelse, at disse ressourcer med større færdselsikkerhedsmæssig effekt kan anvendes til andre opgaver, herunder en indsats mod de potentielt farligere spiritusbilister med højere promiller.

Men det efterlader selvfølgelig gruppen af 18–24-årige, og det er også derfor, jeg siger, at det netop er i forhold til dette spænd, denne aldersgruppe, at holdningspåvirkning, information, i særlig grad bør sættes ind.

I spørgsmålet om konfiskation har jeg noteret mig ordførernes synspunkter. Som jeg sagde i mit første indlæg, synes jeg, at det er et spørgsmål, som er meget velegnet til en drøftelse i udvalget.

Jeg har også noteret mig, at flere ordførere, bl.a. hr. Erling Christensen og fru Kirsten Lee, har været inde på, om man kunne gennemføre en midlertidig konfiskation. Også det mener jeg der kan være knyttet mange problemer til, men som sagt er jeg meget villig til, at vi drøfter det under udvalgsarbejdet.

Det har undertiden givet anledning til undren – det blev også berørt, sådan forstod jeg det, i fru Inge Dahl-Sørensens indlæg – at personer, der bliver standset af politiet, og som siges for spirituskørsel og derfor får inddraget det rigtige kørekort, i stedet får udleveret et midlertidigt kørekort, som i dag har en måneds gyldighed. Baggrunden for den praksis er, at politiets sigtelse i almindelighed kun bygger på den udåndingsprøve i en spiritusballon, som finder sted, og som jeg sagde tidligere, er der en vis usikkerhed forbundet med denne metode. Derfor inddrages det midlertidige kørekort, altså det, der udstedes for en kortere periode, først, når resultatet af blodprøverne foreligger.

Jeg kan godt forstå, at det kan virke stødende for retsfølelsen, at sigtede i disse sager får lov til at køre i den mellemliggende periode. Dertil kan man sige, at alkometrene med den langt større grad af præcision ville give mulighed for, at politiet kan afslå at udlevere et midlertidigt kørekort.

Så blot til sidst: Med hensyn til de synspunkter, fru Inger Stilling Pedersen gjorde gældende til sidst, at vi får mulighed for en grundig drøftelse af dels de initiativer, Kristeligt Folkeparti

har foreslået, og som jeg har kommenteret på regeringens vegne, dels regeringens egne forslag i den kommende tid, vil jeg tilsige min absolut positive medvirken, herunder også når det gælder de spørgsmål og udredninger, som udvalget og fru Inger Stilling Pedersen måtte ønske.

Formanden:

Jeg har noteret et par indlæg til anden runde, men der er stadig pres på de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Så skal jeg til gengæld lade være med at ulejlige i anden runde og bare sige, at det bestemt ikke var min hensigt at opfordre til, at vi fik Færdselssikkerhedskommissionen til at arbejde mindre – tværtimod. Det var udelukkende en nervøsitet for den trafik, vi har set med, at man i stedet for at få tingene gennemført her, når de er færdigbehandlet i Færdselssikkerhedskommissionen, sender dem tilbage dertil igen.

Jeg synes i allerhøjeste grad, at Færdselssikkerhedskommissionen skal til at kigge på, om ikke de fartgrænser, den har pålagt sig selv, er helt nede i sneglefarten. Jeg synes, det ville være gavnligt, hvis der bl.a. kom det ud af denne debat, at alle partier sikrer sig at have mandat, når de arbejder videre, og at Færdselssikkerhedskommissionen kan virke som en skubber på Justitsministeriet.

Det var det, der var mit ønske, sandelig ikke at vi skulle nedlægge Færdselssikkerhedskommissionen. Bare Justitsministeriet nu ville få lidt mere fut i fejernøget, for det er altså ikke til at bære det snøvl, og der dør for mange mennesker af det.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det gælder ministeren. Jeg kan ikke forstå, at man, når det drejer sig om promillegrænser, hele tiden siger: Jamen det er jo egentlig ikke så farligt at køre med 0,5 og 0,8 promille, så det kan I bare fortsætte med.

Nu må jeg for tredje gang sige, at vores argumentation går på det forebyggende. Jeg vil gerne spørge, om ministeren ikke kan se, at der er

[Inger Stilling Pedersen]

noget forebyggende i at vide, at man ikke kan indtage så meget spiritus, når man skal køre i sin bil.

Så taler man om alle disse, der skal være kriminelle. Jamen bliver du indblandet i en ulykke, så bliver du noteret, og du skal måske også have undersøgt, hvor meget du har i dig, og er den 0,5, kan det få nogle konsekvenser alligevel.

Jeg synes, at man taler uden om problemet hele tiden, fordi man ikke vil have, at man efter en øl eller to til frokosten med god samvittighed kan sætte sig ud i sin bil. Det er jo det, det drejer sig om. Vi kan lige så godt sige rent ud, at man ikke kan nøjes med en øl og en snaps. Man skal have to eller tre øl for meget. Det gør de fleste alligevel, mener man, og så skal de kunne fortsætte med det. Så kan man jo bare sige, at det er sådan.

Men man ved jo ikke noget om, hvorvidt de, der kommer op over 0,8 promille, måske ikke er i stand til at vurdere, og jeg ved også fra de dér vejkontrollerundersøgelser, at mange ikke tror, de har fået så mange genstande og så høj en promille, som de har, for de har kun drukket få glas rødvin.

Derfor mener vi, at promillegrænsen skal ned på 0,5, først og fremmest for at virke forebyggende.

Justitsministeren (Engell):

Kun kort til fru Inger Stilling Pedersen: Jeg mener, at der er tre ting i denne sammenhæng, som er vigtige.

For det første, at vi rent faktisk kan se af alt det materiale, vi har til rådighed, og de undersøgelser, der er gennemført, at risikoen i det interval, vi taler om her, er begrænset.

Det andet er, at vi med vores promillegrænse ligger på linie med, hvad der gælder i langt de fleste europæiske lande.

Det tredje er – og det synes jeg er ganske vigtigt – selvfølgelig det forhold, at vores ressourcer i indsatsen mod spritbilisme er begrænsede. Uanset vores velvilje og Folketingets velvillige forhold til politiet og politiets styrkeforhold vil ressourcerne altid være begrænsede, og derfor er det vigtigt og rigtigt, at vi bruger dem på den måde, hvor effekten er størst, og det er præcis det, jeg lagde op til i mit forslag.

Erling Christensen (S):

Fru Inger Stilling Pedersen takkede ordførerne og fortalte om Kristeligt Folkepartis overmoral. Det må vi så tage til efterretning.

Jeg kunne godt tænke mig at få svar på det spørgsmål om antabus, jeg stillede til Kristeligt Folkeparti.

Jeg bemærkede, at fru Inger Stilling Pedersen ønskede flere politifolk, og at det vil Kristeligt Folkeparti være opmærksom på ved behandlingen af finansloven. Jeg kan sige, at vi i Socialdemokratiet vil se på Kristeligt Folkepartis holdning i den retning.

Kristeligt Folkepartis ordfører sagde tak. For hvad? Konstaterede Kristeligt Folkeparti her et flertal for en promillegrænse på 0,5? Jeg kan ikke se et flertal for en promillegrænse på 0,5.

Jeg kunne da godt tænke mig at spørge de enkelte partiers ordførere om deres holdning til en promillegrænse på 0,5, for den kom slet ikke til udtryk. Kun Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet gav udtryk for, at de støtter de 0,5.

Venstres ordfører nævner B.T. i dag. Jeg har nu haft anledning til at se B.T. Venstres ordfører slår sig stort op på den artikel, der er i B.T. i dag. Men hvad var indholdet i Venstres ordførers tale? Var det et ja til 0,5 promille? Svaret svæver i vinden.

Så vil jeg godt sige til ministeren, at når jeg omtalte Færdselssikkerhedskommissionen og gav udtryk for, at vi ikke ønskede sagen tilbage i Færdselssikkerhedskommissionen, så er det fordi, som jeg sagde, kriminalforsorgens arbejdsgruppe har siddet i tre år. Nu må argumenterne kunne holde vand, uden at vi behøver at få dem tilbage i kommissionen. Det var ikke for mig et spørgsmål om, hvordan kommissionen arbejder. Jeg synes, at ministeren havde mange gode forslag, som kunne holde vand. Så gennemfør dem!

Ministeren snakker om, at det vil koste ekstra ressourcer. Enig, og det har jeg også udtalt. Men min fornemmelse af politiarbejde i den forbindelse er, at når politiet er på patrulje og laver kontrol, så kontrollerer de ikke bare én ting, men mange ting. Derfor vil de ekstra ressourcer også kunne bruges på andre områder, på de mange initiativer, ministeren nævnte. Vi kan ikke sådan stykke op i cigarkasser, hvad de enkelte ting skal bruges til, fordi politiarbejde er en kombination af mange kontroller.

[Erling Christensen]

Men tak til ministeren for de mange forslag, og som jeg har sagt: Gå nu i gang hurtigt. Meld tilbage til Folketinget. Meld tilbage til Retsudvalget. I Socialdemokratiet er vi, som jeg har sagt, klar til at støtte alle ministerens gode initiativer.

Så vil jeg tilføje til slut, at jeg ved ikke, om det er ministerbeføjelser, men det er nogle beføjelser til ministeren. På Socialdemokratiets vegne vil jeg sige: Vi vil godt have indsigt i, hvad det er for initiativer, ministeren vil igangsætte. Men det er ikke sagt for at være imod. Det er sagt for at blive orienteret om tingene.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er, at vores ordfører har været nødt til at forlade salen, fordi hun skulle af sted til noget andet og troede, at debatten var ved at være på slutningen.

Da jeg hører det indlæg, der her sidst er kommet, mener jeg, det er rimeligt, at en SF'er går op og siger: Det er ikke korrekt, at fru Inger Stilling Pedersen står helt alene med synspunktet 0,5 promille. Vi har givet udtryk for, at vi er parat til at se på det i udvalget. Det skal man bare gøre sig klart, for der er ingen grund til at håne nogen for, at de fremsætter forslag om at gå ind i nogle områder, hvor det er piskende nødvendigt, at der bliver gjort noget.

Og så er der i øvrigt ikke noget at grine ad, for man ved jo godt, hvad jeg mener med det, når vi taler om promillegrænser, ikke om fru Inger Stilling Pedersens promille. Det er jo klart nok, at sådan var det ikke ment, det ved enhver. Men sådan er det jo ofte, at når man bliver pirket lidt ved på følsomme områder, så ler man ad tingene. Det her er ikke noget at le ad. Det er dybt, dybt alvorligt.

Jeg synes heller ikke, der er grund til at håne Venstres ordfører, fordi den sag, der er omtalt i B.T. i dag, har påvirket debatten i dag. Den mener jeg har påvirket os alle sammen.

Justitsministeren (Engell):

Det, der kalder mig herop, er fru Lilli Gyldenkilde bemærkninger.

Nu har vi fra SF's ordfører, som nu altså har forladt salen, i lange indlæg hørt, at det dog var beklageligt, at partiernes medlemmer af Færdselssikkerhedskommissionen ikke havde mandat til at træffe beslutninger på vegne af deres

partier. Det gjaldt især Venstre, det gjaldt Det Konservative Folkeparti.

Må jeg gøre opmærksom på, at fru Margrete Auken som medlem af Færdselssikkerhedskommissionen for SF har tilsluttet sig den holdning vedrørende promillegrænsen, vi andre har givet udtryk for. Men jeg kan forstå, at fru Margrete Auken åbenbart heller ikke har mandat fra sit parti.

Jeg må sige, at det var et besynderligt indlæg, fru Lilli Gyldenkilde holdt, på baggrund af det, fru Margrete Auken har sagt tidligere på dagen.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Ja ja, diskussionen kan gøre meget. Jeg vil gerne rette en særlig tak til den socialdemokratiske ordfører, jeg var meget glad for indlægget. Jeg synes bare, man afsporede debatten en lille smule.

Jeg har svaret vedrørende antabus. Hvis der er nogle, der virkelig ikke har penge til at betale for det, fordi de har brugt dem alle sammen til øl eller spiritus, så må man jo se på, om man kan hjælpe dem. Men det hjælper som sagt ikke noget at billiggøre antabus. Jeg mener altså, at i de tilfælde, hvor antabus er nødvendigt og folk ikke kan skaffe pengene, så må man vurdere, hvordan de kan få det, det er helt klart.

Og når jeg siger tak til alle, så synes jeg, jeg gjorde det meget klart, at jeg valgte og vælger at tro på, at man virkelig har taget det alvorligt, og at man virkelig mener tingene. Og jeg håber, udvalgsbehandlingen vil overbevise om, at det er rigtigt at komme ned på 0,5 promille af forebyggende grunde.

Al den anden argumentation kan man jo godt bruge, fordi man ikke vil have det, men den holder ikke, for det må være logisk, at der er forskel på, hvor meget jeg indtager, inden jeg sætter mig ind i min bil. Jamen politiet standser jo kun folk, når der er noget i vejen, og er det ved en rutineundersøgelse, det opdages, så kan man da blive idømt en bøde for det. Det kan der da ikke være noget ondt i. Det giver jo ikke en masse kriminelle. Nej, der er nok helt andre grunde til, at man ikke vil.

Jeg håber, udvalgsbehandlingen vil overbevise om, at det rigtige er at få sat den grænse ned og på længere sigt endnu længere ned.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Vi har jo alle sammen hørt fru Margrete Auken indlæg i dag om dette med at have mandat fra grupperne. Det kommer jo ikke bag på nogen.

Jeg kan hilse og sige, at fru Margrete Auken har mandat i gruppen til det, hun sagde på denne talerstol – som man naturligvis ikke har hørt efter, for så havde det ikke været nødvendigt, at jeg gik op én gang til. Fru Margrete Auken har faktisk stået her og i en kort bemærkning givet udtryk for villighed til at se på promillegrænsen under udvalgsarbejdet.

Så det var blot en præcisering og en rettelser af den socialdemokratiske ordførers indlæg, som gik ud på, at ingen havde talt om det andre end fru Inger Stilling Pedersen. Det er der andre der har talt om. Det har fru Margrete Auken stået og sagt én gang, jeg har gentaget det, og det er i fuld overensstemmelse med det mandat, som fru Margrete Auken har haft fra sin gruppe.

Formanden:

Det er de korte bemærkninger dag.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg synes, det er meget uheldigt, at justitsministeren forfladiger denne debat gevaldigt. Ministeren talte f.eks. om bragesnak vedrørende arrestpladserne og afsoningspladserne.

Ministeren nævnede, at der var bygget nye arresthuse, som dækkede de to arresthuse, som skulle sælges. Det, ministeren ikke fortalte Folketinget, og det er det, jeg vil spørge ministeren om, så vi lige kan få den fejte ren med det samme, er: Vil ministeren være venlig at fortælle Folketinget, hvor mange afsoningspladser der er blevet nedlagt i og efter den periode, hvor hr. Ole Espersen var justitsminister? Dækker disse to nye arresthuse de samlede nedlæggelser, der er sket i den årrække? Jeg vil bede ministeren tænke sig godt om, inden ministeren svarer.

Formanden:

Vi nærmer os afslutningen på de korte bemærkninger, i hvert fald denne sekvens.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes, det er interessant at høre SF's nuværende ordfører, der siger, at vi skal se på promillegrænserne i udvalget.

Fru Margrete Auken har netop harceleret her i salen og sagt, at vi skulle skynde os lidt med at gennemføre Færdselssikkerhedskommissionens forslag, de skulle ikke sendes til flere udvalg eller tilbage til Færdselssikkerhedskommissionen. Den har haft en meget grundig debat efter saglige oplysninger, og det står alt sammen skrevet i Færdselssikkerhedskommissionens betænkninger. Det er altså ikke nødvendigt at sende det tilbage til udvalget, og fru Margrete Auken var enig med Færdselssikkerhedskommissionens flertal om promillegrænserne.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Den skal også blive kort.

Det, jeg sagde i anden omgang, var en konstatering af, at kun to partier havde tilsluttet sig en promillegrænse på 0,5. At man eventuelt vil se på det i udvalget, synes jeg da er i orden, hvis det fører til tilslutning fra SF's side. Så synes jeg, det er flot. Så har jeg dog opnået noget ved det, jeg sagde i anden omgang til den nuværende ordfører.

Formanden:

Så kommer den sidste korte bemærkning i denne omgang, for der er altså nogle, der har bedt om ordet i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det skal blive den absolut sidste korte bemærkning, for det, jeg bare vil rette, er en åbenbar misforståelse.

Når jeg har talt om, at det skal gå tilbage til udvalget, mener jeg den sædvanlige udvalgsbehandling af et forslag, vi har her, ikke at det skal tilbage til Færdselssikkerhedskommissionen.

Det er ikke nyt, hvad jeg har stået her og sagt; det har fru Margrete Auken i en kort bemærkning gjort rede for. Derfor er der ikke nogen, om jeg så må sige, kløfter imellem, hvad

[Lilli Gyldenkilde]

fru Margrete Auken og jeg har sagt i denne sag. Det er ved den sædvanlige udvalgsbehandling af et forslag af denne art, vi skal kigge nærmere på det her punkt. Det har vi givet udtryk for hele tiden, og det har jeg fastholdt.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Blot lige til Socialdemokratiets ordfører, som ikke mente at kunne huske eller ikke havde mulighed for at erindre, hvad jeg havde sagt om promillegrænserne.

Jeg sagde, at jeg mente, at ressourcerne var bedre anvendt andetsteds end på at bruge ekstra ressourcer på at finde trafikanter med promiller mellem 0,5 og 0,8.

Yderligere sagde jeg, at fandt man en ung bilist, f.eks. en mellem 18 og 24 år, som havde kørt med en promille, der lå derimellem, mente jeg, at det var en god idé at give vedkommende en skriftlig advarsel, som så kunne indgå, hvis man senere tog vedkommende i spirituskørsel. Det ville kunne lægges oven i strafferammen, såfremt han på et tidligere tidspunkt havde kørt med mellem 0,5 og 0,8 promille. Men vi mente ikke, det var nødvendigt at lovgive herom.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jamen det er jo igen denne promillegrænse. Vi skal bruge ressourcerne. Hvor mange ressourcer tror man der skal til, hvis man nedsætter promillegrænsen? Altså det er, som om det er et påskud og en undskyldning for ikke at ville gøre det, at man siger: Det koster så og så meget. Politiet skal gøre præcis det, de altid har gjort, og de måler også i dag, det ved vi jo fra undersøgelser, hvor der er 0,5 promille, når det drejer sig om ulykker og lignende. Så spørgsmålet er, hvor mange ressourcer det egentlig drejer sig om, men det lyder jo meget flot at sige det.

Knud Lind (FP):

Indledningsvis skal jeg her i anden runde beklage en lille smule, at man nu er nået så langt i dette Folketing, at man nærmest bruger eller misbruger det, at en ordfører må tage af sted, til straks at fare løs på en anden, der går på talerstolen her. Det synes jeg er en uheldig fremgangsmåde. Så burde man have ventet, indtil den ordfører ved en anden lejlighed kom igen.

Der er et problem, som desværre ikke har været fremme i debatten i dag. Det drejer sig om det, der hedder flugtbilister, og i særdeleshed straffen for at være flugtbilist. Det er et problem, som er stadig voksende i vort samfund. I den norske færdselslov har man en helt speciel straf for flugtbilister.

Fremskridtspartiet mener, at Danmark bør have en strafferamme, der muliggør langt højere straffe for flugtbilister end for spirituskørsel, for ellers har den ikke megen virkning.

Jeg vil godt spørge justitsministeren, som taler om bragesnak, om han vil tage skridt til, at der i færdselsloven indføres en videre strafferamme for flugtbilisme end den, der gælder for spirituskørsel. Vi mener ikke, at det må kunne betale sig at være flugtbilist.

Det, vi har set i dag, er, at regeringen har sendt balloner op inden for skatteområdet, miljøområdet og justitsministerens område, uden at der reelt sker noget som helst. Vi så det sidst i går, hvor vi drøftede maskeforbud, som desværre ikke kunne blive til noget, og vi ser det i dag i den ordførertale, ministeren holdt i første omgang. Når vi så kommer med nogle kontante forslag inden for de områder, hvor regeringen har opsendt sine politiske prøveballoner, bakker regeringen ud.

Jeg vil også spørge ministeren: Vil regeringen gå ind for stærkt øget brug af konfiskation eller beslaglæggelse i forbindelse med spirituskørsel? Det kan bevares kort med et ja eller nej. Bliver det et nej, har jeg ret i det med de falske prøveballoner, og så er det ministeren og ikke undertegnede, der forfladiger debatten. Jeg synes faktisk, og det vil jeg sige til ministeren, at det er meget uheldigt, at en person på krybskytteri kan få konfiskeret sit køretøj lige med det samme for at skyde en gammel ræv, mens de, som har kørt spirituskørsel, får udleveret nøglen næste dag, når de er ædru.

Jeg vil gerne have et svar af ministeren på de to spørgsmål.

Justitsministeren (Engell):

Jeg kan se på Folketingets formand, at han mener, at denne debat har været længe nok. Derfor skal jeg ikke bidrage til at forlænge den yderligere, men blot sige til hr. Knud Lind, at jeg gerne vil påtage mig ansvaret for mine egne synder, men hr. Knud Lind kan ikke forvente, at jeg skal påtage mig ansvaret for forgænger-

[Justitsministeren]

nes i de tidligere socialdemokratiske regeringer.

Hr. Knud Lind var i sit indlæg inde på den beslutning, der for nylig blev truffet om at nedlægge et mindre antal arresthuse, og hr. Knud Lind sagde, at regeringen nu ville sælge ud. Jeg anførte, hr. Knud Lind, at det var en forkert oplysning at give Folketinget, for som erstatning for de arresthuse, der for nylig blev truffet beslutning om at nedlægge, bliver der bygget to nye, hvor det samlede antal pladser er større.

Så bringer hr. Knud Lind debatten ind på, hvad der er sket tidligere. Dette har ikke noget at gøre med det sidste, hr. Knud Lind var inde på.

Hr. Knud Lind stillede mig to spørgsmål: Det ene var, om jeg var enig i, at flugtbilisme ikke skal kunne btale sig. Det synspunkt er jeg enig i. Når det gælder selve strafferammen, må jeg sige, som jeg også var inde på i mine kommentarer til Kristeligt Folkepartis forslag, at jeg mener, vi må se på, hvad der gælder på andre områder, og hvad der er sammenfaldende. Det er et typisk emne, som er velegnet til drøftelse i udvalget.

Det samme gælder det andet spørgsmål, nemlig det om konfiskation. Hr. Knud Lind stiller mig spørgsmål om noget, som jeg to gange har besvaret fra Folketingets talerstol. Jeg gav klart udtryk for, hvad der var min opfattelse af spørgsmålet om konfiskation, men til sidst stiller hr. Knud Lind så spørgsmålet, om jeg kan gå ind for en stærkt øget adgang til konfiskation. Hr. Knud Lind, jeg sagde tidligere, at jeg ser store betænkeligheder ved konfiskation. Vi kender den svenske ordning, vi har selv regler, og jeg er parat til at drøfte det i udvalget.

Hvad er det så, hr. Knud Lind spørger om igen? Vi kan godt holde det i gang timer endnu, hvor hr. Knud Lind kan stille spørgsmål om noget, jeg allerede har besvaret, men jeg synes ikke, det er nogen særlig udbytterig måde at udfylde Folketingets taletid på.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det, jeg blot ville have bevis på, var, at alle justitsministerens prøveballoner om at forbedre færdselssikkerheden, kæmpe mod spirituskørsel, ikke er fem flade ører værd. Når der kommer nogle virkelige forslag, bakker ministeren ud med alle mulige undskyldninger for,

at det kan desværre ikke lade sig gøre. Det var det, der skulle understreges fra denne talerstol, og det understregede ministeren endnu en gang.

Så vil jeg godt, uden at det i øvrigt skal forlænge debatten, lige gøre ministeren opmærksom på, at da jeg holdt mit første indlæg, nævnede jeg bevidst den tidligere justitsminister Ole Espersens navn i forbindelse med disse nedlæggelser og indskrænkninger, og så går den nye justitsminister gudhjælpemig op og svarer på et spørgsmål, som om det var noget lige her og nu i justitsministerens og den foregående justitsministers periode, men det er det jo ikke. Det er spørgsmålet om nedlæggelse af arresthuse og afsoningspladser over en længere årrække, og det var ud fra det, justitsministeren skulle have svaret. Og når man gør sig klog på et andet spørgsmål, som jeg overhovedet ikke har stillet, kan debatten sandelig blive forlængt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslagene til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Ændringer bl.a. som følge af EF's 18. momsdirektiv).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 15/11 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lis Greibe (S):